

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010585
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119010585.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 15. 01. 2020 konajúc senátom v zložení z predsedu senátu JUDr. Barbory Sopkovej a prísediacich E. J. a W. I. v trestnej veci obžalovaného N. E. L., nar. XX. XX. XXXX v L. v Bulharskej republike, takto

rozhodol:

N. E. L., nar. XX. XX. XXXX v L. v Bulharskej republike, cudzincom s evidovaným pobytom na území SR na adrese W. Y. C. Š. XXXX/X, C.Ž., toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica

je vinný, že

dňa 15. 03. 2019 zámerne pricestoval do Banskej Bystrici s cieľom osobne sa kontaktovať s vtedajšou priateľkou M. V., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom F. XXA, F. F. a v presne nezistenom čase po 15.24 h ju spozoroval v priestoroch podzemných garáží budovy Europa Shopping Centre, so sídlom Na Troskách 25, Banská Bystrica, ako sa menovaná práve vracala k svojmu tam odparkovanému vozidlu značky Ford, model Focus, ev. č.: F. XXX T., tmavomodrej farby a nastúpila do neho so zámerom odchodu, kde na to tejto svojím vozidlom značky BMW, model 730d, bulharského ev. č.: Z. čiernej farby zabránil v odchode tak, že ju zablokoval, na čo sa menovaná vo svojom vozidle uzamkla, kde ju vylákal z automobilu predstieraním vypúšťania vzduchu z pneumatík jej vozidla nachádzajúcich sa na strane vodiča a telefonátom s požiadavkou o rozhovor pri káve v budove Europa Shopping Centre Banská Bystrica, na základe čoho menovaná s ním strávila v budove ďalšiu presne nezistenú dobu v kaviarni budovy na prízemí až do času bezprostredne pred 18.27 h, kedy jej pri ich príchode do priestorov podzemného parkoviska proti jej vôli zabránil odísť a to odobratím kabelky s kľúčmi od jej služobného vozidla značky Ford Focus a prikázal jej nasadnúť na zadné sedadlo jeho vozidla BMW 730, kde po nastúpení do vozidla jej násilím odobral mobilný telefón značky iPhone a keď mu odmietla povedť PIN k telefónu, tak ju násilím uchopil za ukazovák pravej ruky a následne odomkol mobilný telefón, ktorého obsah si začal prezerat' pričom jej vulgárne nadával a následne ju proti jej vôli odviezol do mesta Zvolen, kde ju bezúčelne vozil a počas jazdy ju fyzicky napádal, najprv len intenzívnym udieraním dlaňou, pri ktorom si aj narazila hlavu o interiér jeho vozidla, neskôr aj opakovaným udieraním päťou do oblasti hlavy a tváre, pričom ju ťahal dopredu medzi sedadlami, kde ju pridržal za vlasy rukou a udieral, tak že jej vytrhával chumáče vlasov, hoci menovaná plakala a žiadala ho, aby prestal, že jej tečie z úst krv, že ju to bolí, čím spôsobil poškodenie pomliaždenie hlavy a tváre, pomliaždenie druhého prsta pravej ruky, pomliaždenia stehien obojstranne, pomliaždenie oblasti ľavej lopatky bedrovej kosti a odreniny hornej pery ktoré zranenia si vyžiadali jej práceneschopnosť v trvaní od 18. 03. 2019 do 27. 03. 2019, teda PN po dobu 9 dní a následne sa presunuli do Banskej Bystrice, kde za účelom výberu finančnej hotovosti z bankomatu odstavil vozidlo na parkovisku pri budove OCA a toto uzamkol aj s poškodenou vo vnútri, ktorá tam ostala proti svojej vôli a pokúšala sa z vozidla utiecť, čo sa jej nepodarilo, pričom sa na vozidle spustil akustický alarm, následne v čase o 19.52 h zakúpil pre nich stravu z reštaurácie McDonald's, Námestie Ľ. Štúra 27, Banská Bystrica, sediac pri tom neustále s poškodenou vo vozidle, po čom sa následne v čase okolo 20.01 h vrátil s poškodenou do budovy Europa Shopping Centre Na Troskách 25, Banská Bystrica, kde proti vôli poškodenej použil jej služobné motorové vozidlo zn. Ford, model

Focus, zostatkovej hodnoty 10 421,00 Eur s DPH za účelom jeho preparkovania na parkovacie miesto na cestu v blízkosti horných parkovísk tohto nákupného centra, po čom následne odviezol poškodenú proti jej vôli do obce Donovaly, kde ich ubytoval v hoteli Residence, Donovaly č.198, na izbe č. 203, kde poškodená pri prechode recepciou položila na pult recepcie bloček - potvrdenie o úhrade kartou z OD Tesco, s rukou napísaným textom na jeho zadnej strane v znení: „PROSÍM POMÔŽTE MI VOLAJTE POLÍCIU SOM TU NÁSILÍM BOJÍM SA MÁM STRACH ! POMÔŽTE MI !!!“, a následne v predmetnej izbe vykonal s poškodenou proti jej vôli pohlavný styk a to tak, že poškodenú priľahol telom celou svojou váhou, kde poškodená ležala na chrbte, aj keď mu poškodená neustále opakovala, že si to neželá a že to nechce a snažila sa brániť, následne poškodenej posnul nižšie nohavičky a násilným rozovieraním nôh za stehná tlakom vykonal na nej súlož,

a

uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/28/2017 zo dňa 03. 05. 2017, právoplatným 03. 05. 2017, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z a prečinu výtržníctva podľa § 354 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon bol podmienenčne odložený so stanovením skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní 4 rokov do 04. 05. 2021,

t e d a

násilím donútil ženu k súložu a zmocnil sa cudzieho motorového vozidla v úmysle prechodne ho používať a taký čin spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty a inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s prečinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 (ôsmich) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 48 ods. 4 Trestného zákona sa trest vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), ods. 4 Trestného zákona sa ukladá trest vyhostenia zo Slovenskej republiky vo výmere 5 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej M. V., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom F. XXA, F. F., škodu vo výške 477,00 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., pobočka Banská Bystrica, so sídlom Skuteckého 20, Banská Bystrica, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 47,90 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica dňa 18. 07. 2019 podal na súd obžalobu pod sp. zn. 3Pv 95/19/6601 na obv. N. E. L. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s prečinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Súd na neverejnom zasadnutí dňa 30. 07. 2019 obvineného prepustil na slobodu s tým, že konštatoval existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, uložil mu dohľad probačného a mediačného úradníka, uložil primerané povinnosti a obmedzenia a nariadil kontrolu technickými prostriedkami, a to osobným identifikačným zariadením a zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 4Tos/78/2019 zo dňa 08. 08. 2019 zrušil rozhodnutie senátu Okresného súdu Banská Bystrica a rozhodujúc sám obvineného ponechal vo väzbe konštatujúc existenciu dôvodov v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Písomný sľub obvineného zo dňa 01. 08. 2019 neprijal a väzbu nenahradil ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Na hlavnom pojednávaní dňa 09. 09. 2019 obžalovaný prostredníctvom obhajcu ústne do zápisnice podal žiadosť o prepustenie z väzby, o ktorej súd rozhodol uznesením sp. zn. 7T/40/2019 dňa 18. 09. 2019 tak, že obžalovaného prepustil na slobodu s tým, že konštatoval existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, uložil mu dohľad probačného a mediačného úradníka, uložil primerané povinnosti a obmedzenia a nariadil kontrolu technickými prostriedkami, a to osobným identifikačným zariadením a zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby, prijal písomný sľub obžalovaného zo dňa 06. 09. 2019 a takisto prijal peňažnú záruku vo výške 5 000,00 Eur. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 4Tos/110/2019 zo dňa 31. 10. 2019 zrušil rozhodnutie senátu Okresného súdu Banská Bystrica a rozhodujúc sám obvineného ponechal vo väzbe konštatujúc existenciu dôvodov v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Písomný sľub obvineného zo dňa 06. 09. 2019 ako i peňažnú záruku ako náhradu za väzbu obžalovaného neprijal a väzbu nenahradil ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie:

I.

Obhajcovia obžalovaného JUDr. Juraj Remšík, LL.M. a JUDr. Milan Kuzma, postupujúc pri uplatňovaní obhajobných práv obžalovaného jednotne, na hlavnom pojednávaní v dňoch 09. 09. 2019, 09. 10. 2019 a 29. 11. 2019 poukazovali na to, že obžaloba kopíruje v skutkovej vete výpoveď poškodenej, avšak táto výpoveď nebola vykonaná v súlade so zákonom, čím došlo k porušeniu práv na obhajobu obžalovaného. Vyšetrovateľ flagrantným spôsobom umožnil poškodenej dvakrát nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu, pričom v jednom prípade sa už vo vyšetrovacom spise nachádzala výpoveď (v tom čase) obvineného pred sudcom pre prípravné konanie a tiež pred vyšetrovateľom. Poškodenej boli dokonca predložené aj znalecké posudky. V tej dobe už mala poškodená splnomocnenú zástupkyňu, napriek tomu aktívnym prístupom následne poškodená prispôsobila svoju výpoveď. Vyšetrovateľ mal po správnosti odmietnuť nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu. Namietal i dôvodnosť väzobného stíhania obžalovaného pre procesné porušenia.

Na hlavné pojednávanie dňa 09. 09. 2019 sa dostavil aj Y. T. Q., advokát zapísaný len v zozname bulharských advokátov, bez evidencie v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory, ktorému bolo oznámené, že sa hlavného pojednávania môže zúčastniť len ako verejnosť, nakoľko nie je zapísaný v zozname advokátov ako euroadvokát či hosťujúci advokát, ktorý by mohol obžalovaného zastupovať na území Slovenskej republiky.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29. 11. 2019 vyjadril obžalovaný nespokojnosť s postupom (v tom čase neprítomného) zvoleného obhajcu JUDr. Juraja Remšika, LL.M., pričom mal zvážiť, či sa ním nechá zastupovať aj naďalej. Z tohto dôvodu ale žiadal hlavné pojednávanie odročiť, čomu súd nevyhovel.

Uvedeným konaním obžalovaného však dospel súd k záveru, že je potrebné ustanoviť náhradného obhajcu, aby nedošlo k zmareniu hlavného pojednávania pre neprítomnosť zvoleného obhajcu. Opatrením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/40/2019 zo dňa 11. 12. 2019 bola ako náhradná obhajkyňa ustanovená JUDr. Lucia Filipková.

Podaním doručeným súdu dňa 07. 01. 2020 obhajca JUDr. Milan Kuzma oznámil, že pre stratu vzájomnej dôvery došlo k ukončeniu zastupovania obžalovaného. Následne, podaním doručeným súdu dňa 09. 01. 2020 rovnakú skutočnosť (odstúpenie od zastupovania pre stratu vzájomnej dôvery) oznámil aj obhajca JUDr. Juraj Remšík, LL.M.

Medzičasom si však obžalovaný postupne zvolil dňa 04. 12. 2019 obhajcu JUDr. Petra Múkeru, st. a následne dňa 10. 12. 2019 aj obhajkyňu JUDr. Dagmar Matuškovú.

Ich stanovisko k trestnej veci súd uvádza v celom znení:

Obhajkyňa JUDr. Matušková konštatovala, že na zastupovanie obžalovaného v tejto veci ju oslovil bulharský konzul, nakoľko sa rodina obžalovaného, ktorý je bulharským štátnym občanom, obrátila so žiadosťou o pomoc aj na Veľvyslanectvo Bulharska v Slovenskej republike. Ona ovláda bulharský jazyk, tak na už uvedené požiadanie konzula kontaktovala obžalovaného. Ďalej tvrdila, že prevzala obhajobu v tejto veci pomerne neskoro, a síce dňa 18. 12. 2019, kedy ju ešte okrem sviatočného obdobia zastihli aj zdravotné problémy. Napriek tomu sa dňa 31. 12. 2019 dostavila na informačné centrum súdu, kde sa počas troch hodín oboznámila so spisom, avšak aj po tomto prvotnom naštudovaní má za to, že je potrebné ešte objasniť viaceré okolnosti. Navrhla, aby súd vykonal dokazovanie za účelom zistenia, či v osobnom motorovom vozidle obžalovaného mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu ublíženia na zdraví poškodenej, t. j. z hľadiska rozmerov auta, tak isto aj z hľadiska toho, kde sedel obžalovaný a poškodenej. V tejto súvislosti oslovila osobu s odbornými znalosťami, ktorá by vedela zodpovedať túto otázku. Rovnako oslovila znalca za účelom vyhotovenia psychologického posúdenia poškodenej vo vzťahu k lístku, ktorý zanechala na recepcii hotela v deň skutku, a týmto znaleckým dokazovaním zistiť, či poškodenej vykazovala znaky stresu počas písomného vyhotovenia tohto lístka, ako aj ďalšie skutočnosti, za akých došlo k jeho napísaniu a ponechaniu na recepcii. Za účelom vyhotovenia takého znaleckého posudku potrebuje zabezpečiť porovnávací materiál, ktorý sama nedokázala zabezpečiť počas tohto krátkeho obdobia a tiež jej znalkyňa uviedla, že na vyhotovenie posudku by potrebovala 1 až 2 mesiace. Ďalej navrhla, za účelom objasnenia vzťahov v manželstve poškodenej, oboznámiť sa so spisom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/158/2018, kde bol podaný návrh na rozvod manželstva poškodenej, avšak toto konanie bolo zastavené. Má k dispozícii aj fotodokumentáciu z Bulharska, ktorú však nateraz súdu nepredkladala, pretože má k dispozícii len čiernobiely tlač, ktorá nie je tak kvalitná. Obhajoba má v úmysle predložiť dôkazy, s ktorými je možné riadne sa oboznámiť. V súvislosti so zásadou in dubio pro reo má za to, že je potrebné objasniť okolnosti, či mohlo v osobnom motorovom vozidle obžalovaného dôjsť k ublíženiu na zdraví poškodenej, ako taký útok mohol prebiehať, pretože ani zo skutkovej vety, ani z obžaloby sa tieto okolnosti nedozvedela. Rovnako vo vzťahu k trestnému činu znásilnenia je potrebné oboznámiť sa s lekárskeym vyšetrením a tiež aj psychologicky posúdiť, či došlo k tomuto trestnému činu, pretože opätovne má za to, že z obžaloby podrobnosti skutkového deja nevyplývajú. Opisanie skutku obžalobou je podľa jej názoru v súčasnej dobe diskutabilné, pretože nie sú objasnené všetky okolnosti deja, čo ako obhajoba považuje za nevyhnutné objasniť pre účely správneho právneho posúdenia prejednáwanej veci.

Obhajca JUDr. Múkera, st. dopĺňajúc kolegyňu JUDr. Matuškovú potvrdil, že sa dohodli, že obhajobu bude predovšetkým viesť ona. Tiež uviedol, že najprv bol oslovený obžalovaným na podanie žiadosti o prepustenie z väzby, avšak následne po vypovedaní plnej moci JUDr. Remšíkom sa s obžalovaným dohodli, že ho bude obhajovať aj v ďalšom trestnom konaní. Z tohto dôvodu pre obžalovaného vypracoval analýzu prípravného konania, kde tvrdí, že v jeho advokátskej kancelárii, kde pracuje aj jeho manželka, sa o tomto bavili, pričom ona jednoznačne povedala, čo sa týka znásilnenia, nie je možné, aby sa to takto stalo, pričom v prípravnom konaní nedošlo k rekonštrukcii skutkového deja, hoci dôjsť malo, pretože takouto rekonštrukciou by sa mohlo prísť aj k iným okolnostiam. Ďalej, čo sa týka vozidla

BMW, ktoré vlastní obžalovaný, poukázal, že oni v advokátskej kancelárii majú 3 autá BMW vo výrobnom rade „3“, ktoré sú oveľa menšie ako v rade „7“, ktorého vlastníkom je obžalovaný, kde v ich autách (v rade „3“) vykonali pokus, a dospeli k tomu, že nie je možné, aby obžalovaný mohol ublížiť poškodenej, pričom opätovne uviedol že auto v rade „7“ je väčšie, obžalovaný je ľavák a nie je teda možné, aby obžalovaný dosiahol na poškodenú sediacu v aute. Vo vzťahu k uzamykaniu auta tvrdil, že to auto sa dá otvoriť aj z vnútra. Je potrebné predstaviť si situáciu, že by auto začalo horieť a aj keď ho niekto uzamkol zvon diaľkovým ovládaním, osoba sediaci v horiacom aute sa z neho predsa musí dostať. Preto okrem jemu známej okolnosti, je nepochybné, že poškodená musela viesť auto otvoriť. Vo vzťahu k písmu poškodenej na lístku dokonca tvrdil, že z jeho praxe vie posúdiť a dospel k záveru, že písmo poškodenej na predmetnom lístku je uhladené, nemohla ho napísať v strese.

***

Obžalovaný N. E. L. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný.

Obžalovaný vypovedal, že deň pred 15. 03. 2019, v podvečer, si s poškodenou M. poslali viacero správ, dokonca spolu aj cez aplikáciu Viber telefonovali a dohodli sa, že na druhý deň sa stretnú a vzťah ukončia. On sa chcel s ňou stretnúť, aby sa s ňou rozišiel, aby vymazala konto na sociálnej sieti, ktoré ona vytvorila (Facebook a Instagram), kde si ona, podľa jej vlastných slov, mala liečiť dušu a mohla na neho zabudnúť. Keď prvýkrát vypovedal pred vyšetrovateľom a chcel mu ukázať takýto profil, už bolo všetko vymazané, čo bolo asi 16. 03. 2019. V jednom zo screenshotov bolo, že ostala ako suchý strom na púšti a ako studňa bez vody. To si dobre pamätá, ťažko sa liečil ich divoký, taliansky vzťah.

V ten deň 15. marca mal ísť do Zvolena do prevádzky 101drogerie, kde mal zabezpečiť výmenu svetiel, nakoľko on v tejto oblasti aj podniká. Keď vchádzal do Banskej Bystrice, podľa dohody jej volal viackrát, párkrát zdvihla. Potom už telefón nedvíhala. Vyšiel na čerpaciu stanicu pri Tesco, kde je poslednýkrát zavolať, zdvihla a povedala, že je v Europe, v obchodnom centre. Povedala, že parkuje v podzemných garážach a keď tam prišiel on, tak akurát vstupovala do jej auta, lebo predtým vychádzala z Europy. On rozhodil rukami „čo sa deje“, ona neodpovedala. Zavolať jej na telefón, nedvíhala. Pristúpil k jej autu a opýtal sa, či niekam idú, čo sa deje. Bola ticho. Povedal jej „pod, lebo vypustím vzduch z kolies“, ona stále nič nepovedala. Urobil gesto, že sa zohol, akoby šiel vypustiť vzduch, pritom však žiadny vzduch nevypustil. Potom si sadol do auta, telefonicky sa spojili, že čo robí cirkusy a či sa idú porozprávať, na čo povedala áno, vystúpila z jej auta a sadla si do jeho auta - dozadu. To sa stalo málokedy. Išli naspäť do Europy, do kaviarne na druhom poschodí. Kaviareň bola plná, bol piatok. Sadli si jeden vedľa druhého, on ju chytil za ruku, ona ho objala, začali sa bozkávať. Potom si začali obchytávať aj pohlavné orgány a okoloidúca čašníčka sa ešte usmiala, že sú ako malé deti a každý sa na nich pozeral, že sa objímajú a smejú. Objednali si, spýtal sa jej, či niečo má, na čo odpovedala záporne. Vysvetlil jej, že musí ísť vymeniť svetlá, ale aj on má potom voľno. Povedala, že by chcela večerať. Keď prišli na parkovisko k jeho autu, ona si automaticky otvorila zadné dvere a sadla si tam. Nevedel, prečo to robí. Sadol si dopredu a vyšli smerom na Zvolen. Na diaľnici sa s ňou začal rozprávať. Pýtal sa jej, či vymazala profily na sociálnej sieti, ona povedala nie a ani že to nebude mazať, lebo jej to pomáha. Na to sa jej opýtal, prečo to nevymazala. Chcel, aby to vymazala, lebo má ženu a dieťa, iniciály N..E..L.. má len on, nikto iný. Každý teda hneď vedel, že ide o neho. Jeho žena by prišla na to, že má s nejakou ženou profil, že ju podvádza. Preto na tom trval. Zrazu ona vybuchla, začala plakať, lebo je citlivá. Vyčítala mu, prečo sa kurví, keď má vzťah a dieťa. Asi reagovala aj na to, že jej jeden alebo dva týždne pred skutkom poslal fotku jednej baby, naschvál, aby mu dala pokoj. Ona strašne revala, začali sa mu triasť ruky, zastal pri predajni Nay vo Zvolene, kde sa jej pýtal, o čo ide, prečo to robí. Ona plakala, ale jej už neveril. Stalo sa veľakrát, že ona plakala, pozerala sa mu do očí a aj tak klamala. Vtedy mu povedala, že ho udá, na čo ju vyzval, aby to urobila. Otočil sa a vrátil sa do Banskej Bystrice a jej povedal, aby mu ukázala, kde je polícia v Banskej Bystrici. Ona ho nasmerovala, zaparkoval pred políciou a povedal jej, aby ho teraz šla udať. Ostala sedieť. Bol hladný, rozhodol, že pôjdu do McDonaldu, kde si objednal a ona chcela nugety s omáčkou, ktoré je v kuse, a pomarančový džús. Zobrala jedlo, položila to na zem v aute, vzadu, kde sedela. On to už nechcel, chcel sa normálne jesť, ale ona povedala, že nikam nejde, lebo je uplakaná. Povedal jej, aby sa dala do poriadku. Mejkap mala v aute, tak jej povedal, že sa vrátia na parkovisko do Europy. Zastal pred jej autom, ona mu povedala, aby jej to zobral, že má kozmetickú taštičku vpredu v priehradke auta. Ona sedela v jeho aute, podala mu kľúče od jej auta. Jeho auto nechal naštartované, parkovisko bolo v piatok večer plné. Zobral taštičku, podal jej ju. Keď vychádzali, povedala, že nechce nechať auto v podzemnom parkovisku, lebo ho zatvárajú. Žiadala ho,

aby auto preparkoval on, že mu dá kľúče, lebo ona nevyzerá dobre a za ten čas sa dá do poriadku. Svoje auto zaparkoval na hornom parkovisku, vystúpil, vrátil sa do podzemnej garáže a jej auto následne zaparkoval vedľa svojho, kde ho čakala. Odovzdal jej kľúče, telefón mala pri sebe, on mal v jeho aute dva telefóny, auto bolo naštartované. Mohla teda kedykoľvek utiecť. Keď sa vrátil, ešte nebola namaľovaná. Povedala, že nechce jesť, že ju bolí hlava. Opýtal sa, či chce ísť domov, povedala nie. Začal hľadať nejaké voľné hotely, v Banskej Bystrici a vo Zvolene bolo všetko obsadené. Našiel Hotel Residence na Donovaloch, kde boli s poškodenou veľakrát. Zavolať a izbu rezervoval. Smerom na Donovaly sa ho opýtala, prečo nejdú k nemu domov. Vyčítala mu, že ju klame, že má svoju R. a dcéru. Pred hotelom zaparkoval, vystúpil a povedal jej, že nech idú spolu, ale ona nesúhlasila, povedala, aby šiel sám, že ona zatiaľ zbalí veci. Vošiel do hotela, na recepcii odovzdal doklady. M. mu z jej peňaženky dala občiansky preukaz. Recepčná mu povedala, že izba bude stáť viac, ako si myslel, nemal takú hotovosť. Poradila mu, kde je bankomat, aby šiel hotovosť vybrať. To obžalovaný nechcel urobiť, lebo jeho žena má priamy prístup na účet a by videla výber hotovosti v noci. Vrátil sa do auta, kde začal hľadať drobné, lebo tam vždy nejaké má. M. sa ho opýtala, čo robí a jej povedal, že mu chýbajú peniaze, pozrela sa do svojej peňaženky, z ktorej mu dala finančnú hotovosť 10,00 Eur. On našiel 25,00 Eur, mali spolu 35,00 Eur, pričom izba stála 135,00 Eur. Vtedy už vystúpila z auta aj M., šli na recepciu, kde mu recepčná odovzdala kľúče od izby. On išiel vpredu, M. šla za ním. Nevie prečo. Obracal sa, kde je a videl nejakú vreckovku, lebo furt plakala, utierala si nos. Keď vyšli do izby, on okamžite si išiel dať sprchu, M. alebo on vzal aj to jedlo z McDonaldu. Potom do sprchy išla M.. Ak si dobre pamätá, nemala podprsenku, len nohavičky a keď zo sprchy vyšla, okamžite si na neho sadla. Začali sa milovať, od 5 do 10 minút a potom znova vybuchla, že ju klame. Predtým povedala, že pri nugetách je sladkokyslá omáčka, ktorú jej má dať na prsia a olizovať ju. Odstúpila od neho. On znova šiel do sprchy, potom aj ona. Veď boli aj uteráky na zemi v kúpeľni, čo vidno z fotodokumentácie. On chcel jesť, znova začala hysterčiť o jeho klamstvách, aby sa rozviedli či rozišli. Ale že ona nebude mať peniaze, ak by sa rozviedla, obžalovaný jej to tiež nevie zabezpečiť, lebo sa nechce rozísť.

On s poškodenou boli mnohokrát v rôznych hoteloch, sexuovali v jeho alebo v jej aute. Minulý rok medzi poškodenou a jej manželom prebehlo viacero hádok, bola zavolaná aj polícia. Už v roku 2017 podala návrh na rozvod, ale sa nerozviedla. Aj v čase skutku bol na súde jeden návrh na rozvod. Už v kaviarni mala červené oči, mala tam veľa mejkapu. Sa jej pýtal, či pila alebo drogovala, ale mu povedala, že je nevyspatá. Poslednýkrát, keď súložili v aute, chcel zapnúť svetlo, ale ona okamžite ho zhasila. Potom ho zapol a si všimol, že na vnútornej strane pravého stehna má modrinu, čo bolo asi posledný februárový alebo prvý marcový týždeň. Opýtal sa jej, odkiaľ má takú veľkú modrinu, ale vraj to nevedela. Potom povedala klamstvo, že to má z lyžovačky. Ale to jej vyvrátil, tak potom už nevedela, odkiaľ má tu modrinu. Počas ich vzťahu mala viac modrín, aj na zadku. To vraj spadla, keď si prenášala matrac z hornej izby dole.

Na otázky prokurátora odpovedal, že s poškodenou sa chcel rozísť, hoci od konca mája 2018 mali veľmi intenzívny vzťah. Keď boli v pohode, boli ako v raji, inak to bolo ako peklo. M. je so svojím manželom od mladosti, videl, že to tam nie je v poriadku. Okrem muža mala M. aj ďalšie milenecké vzťahy a obžalovaný toto nechcel zažívať. Buď budú spolu alebo nie. V kuse sa však hádali alebo sa dávali dokopy. Keď M. poslal fotku inej baby, bolo to naschvál. On jej na začiatku sľúbil, že jej zaplatí rozvod, lebo nemá peniaze, zarába málo (cca 700,00 Eur). Na začiatku vzťahu s M. uvažoval, že opustí svoju družku. Boli dokonca aj na ohliadkach domu, ale keď zistil, že ho klame v maličkostiach, tak zistil, že tento človek nie je pre neho, že je lepšia herečka ako on.

Vo výsluchu obhajcom obžalovaný vypovedal, že poškodená robila obchodnú zástupkyňu a sa mu 14. 03. 2019 priznala, že chodí do Ružomberku, že vie, kde býva, kde má garáž, kde jeho žena pracuje. Zisťovala si o ňom okolnosti, pýtala sa aj iných ľudí. Napísala, že stojí pred jeho bytovkou, aby mohla cítiť jeho vôňu. Potom napísala, že videla U. pred pekárňou, že videla jeho ženu v pekárni. Ona nemala pri tom pracovnú cestu, aby išla okolo pekárne či jeho bytovky. Viackrát mu písala, že vie, čo robí celý deň, ale on to nebral vtedy až tak vážne. M. mala požičané jeho hodinky, z Banskej Bystrici šla do fitness centra do Liptovského Mikuláša, aby hodinky obžalovaného odovzdala jeho kamarátovi L. Y. a povedala mu, že si z nej obžalovaný nebude robiť trhací kalendár, že ho udá a ona skončí na psychiatrii. O ich vzťahu podľa neho vedel aj jej manžel, M. mu to oznámila, že má priateľa, že sa chce rozvieť. Manžel ju vtedy zobral k svokre a pred všetkými oznámil, že M. má priateľa a chce sa rozvieť. Svokra jej mala povedať, že sa rozvádzať nemá. Manžel aj začal pátrať, kto je priateľ M.. Jej manžel zistil heslo na Facebook, kde mala M. video z ich milovania v Košiciach, ktoré natáčala ona. Vtedy mu strašne v hlave

prepl. Boli v ten deň s M. a jej dcérou V. v Ružomberku. Robil scény, vypisoval jej a vtedy ani M. nešla spať domov, ale k bratovi. Jej manžel sa na neho vypytoval aj v Ružomberku, čo je za človeka, zistil, že má podmienku. Obžalovaný dokonca prišiel aj pred jej dom, na ulicu. S M. sa začali objímať, bozkávať (normálna vec), jej manžel vyšiel z domu. Manžel ho udrel do brucha, no on sa biť nechcel, veď má aj podmienku. M. ho prosila, aby nič nerobil. Začali sa rozprávať. Ona mu vtedy napísala, že bude vždy za pravdu. Nechcel to už riešiť, lebo mu zobral ženu, tak sa trochu cítil aj vinný.

Vo výsluchu splnomocnenou zástupkyňou poškodenej obžalovaný uviedol, že sa s poškodenu zoznámil cez Facebook. Vtedy mal profil, nie spoločný, ale každý mal svoj vlastný. Poškodenej počas cesty do Zvolena mobilný telefón nezobral, bol asi v jej kabelke alebo pri nej. On ho nemal. Nevie, prečo poškodená nikomu nevolala. Poškodená v hoteli mala mobil určite, lebo jej písala kamarátka R. Y., ale jej neodpísala, že vraj až neskôr. Nevie, prečo sa poškodená pokúšala volať tiesňovú linku z jeho telefónu a nie zo svojho. Zranenia v tvárovej časti už mala v kaviarni, keď sa stretli. Počas jazdy v aute ju nenapadol, nemohol, lebo vnútorný priestor vozidla BMW je veľký a on nemá také dlhé ruky, ak ešte aj poškodená sedela vzadu. Obžalovaný je pravák, ktorou rukou aj šoféroval, nemohol ju udrieť ľavou rukou dozadu. Tiež poukazoval, že má veľkú ruku a ten, koho by udrel nebude mať modrinku, ale poriadny monokel. Jej vlasy v aute mal, lebo bežne takto sexovali, že ju ťahal za vlasy. Ona mala veľa času pripraviť sa, čas napísať papierik, kým preparkoval auto, kým platil v hoteli. Nemohol dať heslá na jeho mobily ani na jeho notebook, lebo si ich skutočne nepamätá, či mu je možné veriť alebo nie. Nemá nič, čo by schovával. Lístok o pomoc považuje za úplné a totálne divadlo, pričom vo februári budú Oscary, môže sa tam poškodená zaradiť. Poškodenej nepovedal, že mu končí podmienka v decembri 2018.

Na otázky súdu odpovedal, že do Zvolena mal ísť vymeniť svetlá. Keď nastúpila M. v Banskej Bystrici do jeho auta, on sedel v aute. Ona v podstate vystupovala zo svojho auta a okamžite si sadla do jeho auta vzadu. Aj vo Zvolene to urobila. Stávalo sa to však výnimočne, málokedy sedela vzadu. Počas vzťahu hrali aj rôzne hry, napr. poškodená hľadala ruže, ktoré jej nechal v reštaurácii v Žiline, kde sa stretli prvýkrát. Auto BMW, keď je naštartované, alebo počas jazdy, je možno otvoriť. Stačí dvakrát potiahnuť za páčku. Poškodená mala svoj telefón a kľúče v kabelke po celý čas, dokonca aj na hoteli. Ako jej teda on mohol zobrať telefón a kľúče. Mohla kedykoľvek utiecť. Aj jeho telefón bol v aute, poškodená ho vedela odblokovať. On si už na kód nepamätá, lebo v base človek zabudne aj pesničku, čo vedel spievať. Ďalej sa obžalovaný pýtal, ako vedela M. číslo na jeho matku. Mala aj španielske telefónne číslo, aj na jeho kamarátov. Ona pozná všetkých jeho blízkych ľudí, z jeho súkromia. On nevedel používať jej mobilný telefón, nevedel PIN kód na odomknutie obrazovky, nevedel, že majú nejaký spoločný profil, nemal do neho prístup. Keď sa zoznámili, obaja si vymazali svoje vlastné kontá na Facebooku. Obžalovaný pozná deti poškodenej od začiatku. Poškodená videla jeho dcéru U. len raz. Na spoločnom výlete spolu neboli. On sám sa v aute na ceste do Zvolena nefackoval, v Banskej Bystrici nehľadal žiadnu lekárňu, nebol v žiadnom bankomate. To sú všetko klamstvá. Poškodená sa prestala stretávať s jej matkou, ale nie kvôli nemu. Oni mali problémy už od M. mladosti. Ony spolu len telefonovali. On poškodenu nesledoval. Keď sa mali stretnúť, vždy sa dohodli, volali si. Dňa 15. 03. 2019 nevie, kde sa pohybovala. Predtým asi bola na nejakej služobnej ceste, nepamätal si to. Poškodená tvrdila, že ho mala uhryznúť a poškrabať, ale 16. 03. 2019 na ňom nenašli nič, tak potom už povedala, že ho len upozornila. Tie flaky, ktoré sú viditeľné na fotodokumentácii, nie sú škrabance. Možno to je nejaký cucflek.

***

Od 1. januára 2018 je účinný zákon č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o obetiach trestných činov“), ktorý pojem obzvlášť zraniteľnej obeť definuje v ustanovení § 2 ods. 1 písm. c). Je potrebné zdôrazniť, že tento zákon striktné rozlišuje medzi obeťou trestného činu a obzvlášť zraniteľnou obeťou. Poškodená M. V. je obeťou trestného činu obchodovania s ľuďmi, trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, trestného činu spáchaného organizovanou skupinou, niektorého z trestných činov proti ľudskej dôstojnosti (II. hlava osobitnej časti Trestného zákona), niektorého z trestných činov terorizmu alebo trestného činu domáceho násillia (§ 2 ods. 1 písm. c) bod 4. citovaného zákona). Za účelom správneho vedenia výsluchu poškodenej (porovnaj § 134 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 262a Trestného poriadku a § 30a Trestného poriadku) bola do konania pribratá opatrením súdu sp. zn. 7T/40/2019 zo dňa 31. 07. 2019 psychologička Mgr. Vladimíra Čekelová.

Svedkyňa - poškodená M. V. uviedla, že ju obžalovaný zmlátil, hoci mu nič zlé neurobila. Potom ju násilím odviezol do hotela, kde mali súlož proti jej vôli.

Dňa 15. 03. 2019 bola pracovne v Žiline, niekoľkokrát ju obžalovaný volal, kontaktoval. Keď nedvíhala, využil možnosť clear, alebo volal z neznámeho čísla. Keď prišla do Banskej Bystrice, posielal jej krátke nahrávky jeho hlasu. Ona bola v Europe a už mu hovor dvihla, ale bola ticho. Keď sa jej opýtal, kde má deti, vtedy dostala naozaj strach, lebo vedela, že on vie, kde sú jej deti. Išla rýchlo k autu a ako vychádzala z výťahu a šla k autu, videla, ako sa rúti čierne auto. On prišiel k jej autu, gestikuloval, čo to robí, naznačoval, že jej vypustí vzduch z pneumatík, kričal, čo to robí za cirkusy. Prehovoril ju, aby sa porozprávali, pričom šli na kávu. Tam žiaden konflikt nebol. On chcel, aby ho stále objímala, aby ho hladkala. Chcel, aby bola pri ňom. Báł sa, že ujde, lebo vedel, že bol zlý a ona chcela ísť preč. Držal ju, aby ho stískala, hladkala, objímala. Po káve chcela ísť domov k deťom. Povedal, že pracovne ide do Zvolena. Povedala, aby šiel, ale on chcel, aby išla s ním. Jeho auto bolo zaparkované pri jednom z východov, sadla si do auta. Chcela ísť pre kabelku, ale išiel pre tú kabelku on. Doniesol ju a povedal, aby mu dala telefón. Sadla si dozadu, v podstate ju na to, akoby naviedol gestom, že sa k nej postavil a zatlačil ju do auta. Telefón mu nechcela dať, ale dala mu ho, lebo sa nechcela s ním hádať. Nechcela mu ho odblokovať, ale zobral jej ruku - prst a násilím ho pritlačil k obrazovke telefónu. Telefón sa odblokoval, začal si ho pozeráť. Pozeral si fotky, kde poškodená bola v Bratislave, že varila večeru jej mužovi, čo jej zakazoval. Chytil nervy. Vravela, že sa nespráva normálne, ale on naštartoval auto, prešiel cez rampu. Počas jazdy do Zvolena si prezeral jej telefón ďalej a keď sa ona k nemu zozadu nahla, aby jej ho vrátil, najprv ju udrel, čím sa udrela potom aj o okno auta a potom ju zdrapil za vlasy, čím ju stiahol dopredu, k sebe. Mlátil ju päšťami po hlave, pri tom jej nadával, prečo ho ignoruje. Bolelo ju to, myslela si, že možno aj zomrie, rozplakala sa. Cítila, že jej tečie krv, povedala, aby ju pustil, čo aj urobil. Začal byť už pokojný, zapálil svetlo, lebo bolo také prítmie. Všimol si asi, ako vyzerá. Povedal, že pekne, teraz nevyjdeš tri týždne z domu. Chodil autom po Zvolene, ona sa aj pokúšala z neho ujsť, ale sa jej nedalo zvnútra otvoriť a keď si to všimol obžalovaný, znova sa rozčúľil, že nemá to robiť, nemá robiť cirkusy. Keď prišli do Banskej Bystrice, bol znova milý, či nie je hladná, že si má ísť niečo kúpiť, aby zakryla modriny. Mali ísť aj do lekárne, dokonca jej povedal, aby išli na políciu, čo aj reálne urobili, ona ho navigovala na Okružnú ulicu, kde zaparkoval. Povedal jej tam, že keď ho udá, bude jeho dcéra bez otca, že keď ho zavrú, že si niečo urobí alebo že keď ho opustí. Zasa naštartovali, z auta sa nemohla dostať, keď sa chytila kľučky, chytil nervy. Išli na Donovaly, cestou nepovedala ani pol slova, hovoril jej o jeho bývalej priateľke. Na Donovaloch bol sneh, pred hotelom zaparkoval. Išiel na recepciu. Ona sa ešte snažila dostať sa z auta, ale nedalo sa jej vôbec otvoriť, zdá sa jej, že sa spustil na aute aj alarm, kedy obžalovaný vyšiel z hotela. Kým sedela v aute na Donovaloch, napadlo jej, že nebude robiť cirkusy ani zavolať nikomu nemohla, lebo jej obžalovaný telefón zobral. Nemala ani kľúče od auta. V aute bolo veľa papierikov, na jeden z nich napísala odkaz. Keď išla s obžalovaným na recepciu, tento tam nechala, keď sa nepozeral, lebo šiel asi meter pred ňou. Keď prišli na izbu, povedal jej, aby šla na toaletu, bolo jej zle, chcela si ľahnúť. Potom sa mala vyzliecť, tak sa vyzliekla do spodnej bielizne, zakryla sa paplónom, ľahla si. Povedal, že jej dá pokoj, že má ísť spinkať, aby mala energiu. On sa na ňu pritlačil, prosila ho, aby ju nechal tak. Potom ju objímal, bol ku nej dobrý, ako to zvykol, že ju miluje, nechce, aby ho opustila. Ona sa nevládala už vôbec brániť, bolo jej zle, na zvracanie. Potom ju priľahol, začal ju bozkávať, ona ho odtláčala, ale nešlo to. Došlo k súložu, hoci ho odtláčala, nechcela to. On bol ťažký, zle sa jej dýchalo, nič nevládala. Potom chcel, aby sa napapala. Povedala mu, že ju znásilnil, to si pamätá. Vtedy zazvonil telefón, volala recepcná, aby si šiel preparkovať auto. Poškodená bola nahá, povedala, že ho počká na izbe, nech ide preparkovať. On nesúhlasil, povedal, že by mohla ujsť, tak jej dal župan, hotelové papuče a šla s ním. Keď sa od auta vracali, už tam boli policajti, oddelili ich od seba.

Na otázky prokurátora svedkyňa - poškodená odpovedala, že nevie, ako sa obžalovaný dozvedel, že bola dňa 15. 03. 2019 v obchodnom centre Europa. Spomína si, že obžalovaný mal také zariadenie - nejakú malú vec, ktorým monitoroval auto. Aj v komunikácii jej vždy napísal, že vie, kde sa nachádza. Obžalovaný jej kontroloval od telefónu všetko (fotky v ňom, videohovory). Keď nedvíhla, bolo peklo, kričal, ignoroval ju. Kým s ním bola vo vzťahu, musela mu sľúbiť, že nebude na žiadnych sociálnych sieťach, takže žiadne nemala. Chcela mu dokázať, že je s ním, že je tu pre neho. Obžalovaný jej jeden čas povedal heslo jeho mobilného telefónu, časom ho zmenil, ale ona jeho telefón aj tak nikdy nekontrolovala, nemala k nemu prístup, lebo by si to nemohla dovoliť. On by na ňu kričal, bol útočný. Jeho prístupové kódy k telefónu nevedela. Vie, že mal dva mobilné telefóny. Obžalovaný jej o jeho rodine rozprával, o otcovi, o mame. S jeho dcérou U. raz alebo dvakrát boli na výlete. S jeho rodinou, ktorá žije v zahraničí, ju nikdy nezoznámil, nebola s nimi v kontakte. Raz dostala zo zahraničného telefónneho

čísla správu (ďakujem, že sa staráš o môjho syna, že ho miluješ). Povedal jej, že je to číslo jeho mamy. Ale osobne s nimi v kontakte nebola, kontakt na nich nemala. Obžalovaný jej síce dal nejaké čísla, ale tieto nefungovali, nevie, či jej obžalovaný dal nesprávne čísla alebo si ich ona nesprávne zapísala. Ona obžalovaného nesledovala. Do Ružomberka chodí pravidelne, alebo chodí cez Ružomberok a keď mu písala, že vidí jeho dcéru, tak vtedy parkovala blízko, lebo je to bezplatná pešia zóna, kde má aj veľa klientov. Vtedy boli pohádaní a jej to prišlo ľúto, tak mu napísala, že sa nachádza pred jeho garážou a že poslednýkrát vypustila pre neho slzu. Nikdy ho nesledovala. Zdá sa jej, že vtedy na tej pešej zóne videla aj malú U., lebo vybehla z pekárne, ktorú tam má družka obžalovaného. Na Donovaloch bola vtedy ešte zima, nepamätá si, či snežilo, ale bol sneh. Z hotela vtedy vyšla takmer bosá, v tých hotelových papučkách, nedovolil jej obuť si ani lodičky, lebo vravel, že mu ujde. Po celý čas sa pokúšala ujsť len tak, že sa chytala tej kľučky, ale keď videla jeho reakcie, bála sa, už sa potom ani nepokúšala, len mu vravela, aby ju pustil domov. V minulosti sa k nej správal vulgárne, raz ju pod stolom v reštaurácii kopol, ťahal ju za vlasy, keď mal nervy. Keď jej nadával, cítila strach, lebo sa nevedel ovládať, bál sa, že ho opustí. Vnímala to už aj vtedy negatívne.

Na otázky obhajcov poškodená odpovedala, že na hoteloch Kaskády a Galileo na Donovaloch, hoteloch Holiday Inn Trnava a Žilina s obžalovaným nebola, v ostatných ním vymenovaných áno. Nie vždy sa v týchto hoteloch stretávali len kvôli súložiu. Stalo sa, že sa aj len objímali. Keby ušla, začal by ju naháňať po vonku, po snehu. Akoby ona mala utekať v lodičkách po Donovaloch. Rozhodla sa, že to nebude robiť, chcela to už len prežiť, vrátiť sa domov. Po hoteli neutekala, chytil by ju. Cestou na Donovaly bol dobrý, plakal, vyčítal si, čo urobil. Je si istá, že keby kládla odpor, znova by bol agresívny. Vyprovokovala by ho. Na hoteli nejedla nič, nugetky, čo jej dal, vyplula, lebo jej to nechutilo. Skutočným dôvodom, prečo sa dňa 15. 03. 2019 s ním stretla, bolo, že sa bála, nechcela sa s ním stretnúť, chcela ísť za deťmi. Nevie, prečo to neuviedla už v prípravnom konaní, nikto sa jej na to nepýtal. V kaviarni v Europe sedela tesne vedľa neho, chcel, aby sa ho dotýkala, dal jej ruku na jeho pohlavný orgán. On to od nej chcel, aj keď boli na verejnosti. Nenamietala, lebo nechcela robiť scény, aby on nebol agresívny. Lebo keď kládla odpor, bol agresívny. Ona mu niekoľkokrát naznačila, že s ním nechce mať nič spoločné. Hoci ho k nemu cítila náklonnosť, už s ním nechcela nič mať, vyčerpávalo ju to. Keď s ním vyšla na parkovisko, chcela, aby on išiel do Zvolena a ona mohla ísť domov. Z Európy išli eskalátorom od DM drogerie tak, že ju už vtedy držal. Ona držala kľúče v ruke, ale jej ich zobral. Telefón mala so sebou, ale kabelku mala vo svojom aute. On ju išiel zobrať z jej auta, ona v jeho aute sedela, na mieste za vodičom. Vtedy sa ešte nebála. Kabelku hodil ku nej dozadu. Keď si sadol on do auta, pohli sa, na chvíľu pred rampou zastali, vypýtal si telefón. Cez rampy prešli bez lístka, občas to tak robili. Už keď vychádzali z parkoviska, už chytal nervy, prezeral si telefón na aute. Sedela vzadu, ale nebola opretá o sedadlo, sledovala, čo si obžalovaný pozerá v telefóne. Bola to prvá situácia, kedy ju takto fyzicky napadol. Počas tej jazdy ju udrel, ona sa udrela o sklo v aute. Nevie, či ju udrel pravou alebo ľavou rukou, ale asi pravou, pretože musel držať volant. Držal ju za vlasy, druhou rukou držal volant, bola takmer na stredovom deliacom páse, hlavou vpredu, k nemu. Išiel rýchlo, potom brzdil, bála sa, či nehavarujú, šli po diaľnici. Cítila krv na vnútornej strane pery, rozplakala sa. Aj on zapálil svetlo, všimol si, aká je dobitá. Dal jej aj jeho telefón, aby si ho pritlačala na tvár - na modriny, čo aj urobila a tiež sa pokúsila z tohto telefónu aj zavolať na tiesňovú linku, ale ozvali sa nejaké hlasy, šumy akoby cudzojazyčné. Tak radšej zložila telefón. Vyčítal jej, že je to jej chyba, že stráca kontrolu, že sa zabije alebo že zabije oboch. Šiel aj veľmi rýchlo. On jej povedal, že mu podmienka skončila v decembri, že pokojne môžu ísť aj na políciu. Nevie, ako dlho sedela, kým prišli na Donovaly. Pre ňu to bola večnosť. Nevie, prečo sa jej dvere nedali otvoriť, možno to bolo zaistené poistkou, ale keď to skúšala na Donovaloch, kým bola sama, nevedela otvoriť ani predné dvere. Ona vie, že tieto autá majú dvojfázové zamykanie, zvonka i zvnútra. Raz sa už stalo, keď sa hádali, že nevedela otvoriť auto zvnútra, ale nedošlo to až do takých krajností ako tento skutok. Nepokúšala sa stiahnuť zadné okno na vozidle. Lístok s prosbou napísala, lebo chcela ísť domov. Nerozmýšľala, ako by sa dostala z Donoval domov, ale veľmi to chcela. Kričať už nevládala. Pohlavný styk proti svojej vôli ešte nemala, myslela si, že by to malo byť sprevádzané aj nejakou bitkou, nevedela, že to môže byť aj inak. Ona súlož nechcela, odtlačala ho, bolo to proti jej vôli. Potom to už chcela mať len za sebou, povedala si, aby sa urobil, nech je pokoj. Aktívne sa vtedy brániť nevedela, ledva chodila, len ho odtlačala, pričom obžalovaný mal v tom čase 90 kg. O tom, že sa jej rýchlo tvoria hematómy, zistila pri cvičení, nemá o tom žiadnu lekársku správu. Aby sa jej vytvoril hematóm, musí ísť o úder, netvorí sa jej hematóm napr. len pri dotyku. Iniciátorom toho, kedy ju drží za ruky, bol vždy obžalovaný. On o tom rozhodoval. V hoteloch ju za ruku nedržal, asi nechcel, aby bol videný. Na psychologickom vyšetrení bola prvýkrát, strom vo vetre nakreslila, lebo ich takto kreslí (strom života, rodinný strom, strom vo vetre). Občas maľuje.

Vo výsluchu obžalovaným svedkyňa - poškodená pripustila, že v minulosti sa pohádala s manželom a došlo k fyzickému útoku, kde zasahovala aj polícia. Uviedla, že obžalovaný jej kázal, aby s ním mala konflikty. Pohádala sa s manželom, pretože dovtedy tajila ich vzťah. Manžel ju vtedy chytil, sadol si na ňu, chcel vedieť, čo sa deje. V tom čase bola manipulovaná obžalovaným. S jej mužom sa stretli v lete roku 2018, mali aj slovnú výmenu, ale bolo to spôsobené aj tým, že obžalovaný chodieval na ich ulicu ju sledovať. Vtedy mali s manželom aj ťažké obdobie, prechádzali krízou. Obžalovaný bol vtedy už nervózny, ale vyzvala manžela, aby šiel do domu, že to vybaví. Pred obžalovaným mala jedného priateľa v čase, keď bola od manžela odsťahovaná. Raz sa stalo, že použila jeho auto aj bez toho, aby tam bol on. Nevie presne, akým spôsobom ju udrel, lebo úder prišiel nečakane. Bolo to na tvárovej časti, do hlavy. Slová „som ako strom v púšti a studňa bez vody“ jej adresoval on, nie ona jemu. Na Instagrame si nepamätá, že by bolo zriadené nejaké konto. Facebookové konto nevymazala, ale zrušila ho, lebo sa bála obžalovaného. Neušla, neostala na recepcii, nešla k príslušníkom SBS, lebo sa ho bála, neskôr aj tušila, že príde polícia. Keď boli na izbe v hoteli Residence v deň skutku, on v sprche bol a ona len použila toaletu, nespρχovala sa. Nebola ona na ňom, on si ľahol na ňu. Bežne ju kŕmil, venoval jej pozornosť, akú nikto predtým, zároveň však vedel byť aj zlý. Nerobila veci, ktoré si on neželal. Áno, fajčila, hoci sa mu to nepáčilo, ale potom bol taký, aký bol. V Liptovskom Mikuláši bola vrátiť hodinky obžalovaného a odovzdala ich jeho kamarátovi. Nespomínala nič o trhacom kalendári ani o base. Chcela sa s ním rozísť, chcela mu tie hodinky vrátiť, ale nechcela ho vidieť. Bolo to asi po troch mesiacoch po zoznámení. Kontakt na neho zistila tak, že volala do toho fitness centra. Číslo na jeho mamu jej dal obžalovaný, ale keď sa pokúšala dovolať, číslo bolo zlé. Na to číslo písala aj správu k jeho narodeninám, ale nevie, či to bola jeho mama. Správy písala po anglicky. Nevie, s kým si vlastne písala, lebo má pocit, že ju obžalovaný viackrát zavádzal aj v tomto. O diablovej mu nepísala, to si ju asi pomýlil s nejakou inou jeho kamarátkou, ak sa jej to pýta. Hovoril jej, že koniec bude vtedy, keď on povie, nie poškodená. Obžalovaný bol v ich vzťahu ten, kto sa skrýval, nechcel, aby ho napr. zachytili kamery, obzeral sa, aby ho nikto nevidel.

Na otázky splnomocnenej zástupkyne svedkyňa - poškodená uviedla, že vzťah s obžalovaným by hodnotila ako veľkú lásku a nenávisť zároveň. Zo začiatku to bolo ako v rozprávke, bol nežný, láskavý. Na druhej strane jej dokázal aj ublížiť, aby bolo všetko podľa neho, urážal ju. Ak nepočúvala, bol agresívny, začal kričať, šklbal ju za vlasy, zdrapil ju a držal celou svojou silou. Nemohla chodiť do fitness centra, nemohla sa stretávať s kamarátkami, mala vymedzený čas. Niekedy sa aj bála, aby sa nedozvedel o tom, že bola na káve. Z jej iniciatívy vyšiel rozchod, lebo si povedala dosť. Bola pracovne v Košiciach, povedal, že vie, že tam bola, že je kurva, lebo chodí bez neho. On chcel, aby všade chodili spolu, chodil s ňou aj na služobné cesty. Na ulici, kde býva, bol obžalovaný viackrát. Ona nechcela problémy, lebo mala vedomosť o tom, že obžalovaný má podmienku do decembra 2018. Dosah skutku je taký, že má obrovské ponaučenie z toho, čo sa stalo. Bola to pre ňu obrovská životná lekcia. Muži pre ňu prestali úplne existovať.

Na otázky súdu odpovedala, že určite neužíva ani drogy, ani alkohol. Dňa 15. 03. 2019 možno bola vyčerpaná, ale nemala vtedy určite žiadne monokle, žiadne zranenia, ako to tvrdí obžalovaný. Na tvári nemala nič, nemala mať z čoho. Manžel jej určite neublížoval, neudrel ju. Stalo sa, že s ním nekomunikovala, lebo jej to zakázal obžalovaný. Tiež predtým zistila, že si manžel písal s nejakými ženami. Obžalovaného stretla v tomto, pre ňu ťažkom, období a sa bezhlavo do neho zamilovala. Dva týždne pred skutkom sa milovali v aute, možno mala vtedy nejakú modrinku. Má takú kožu, že sa jej hneď vytvoria hematómy, takže sa mohla niekde buchnúť. V hoteli Residence na Donovaloch si v deň skutku nenatáčala súlož. Ona to nikdy nerobila, dokonca si to ani neželala. Obžalovaný si to občas natáčal, ale v deň skutku nie. Poškodená nemala počas cesty z Banskej Bystrice do Zvolena a odtiaľ na Donovaly cez Banskú Bystricu kam ujsť, nemala možnosť ísť na toaletu. Na svojom telefóne si kód zmenila, ale to predchádzajúce obžalovaný vedel. Na Facebooku zriadila konto M. N..E..L., obžalovaný nemal k nemu prihlasovacie údaje. Zriadila ho ako akýsi dôkaz ich lásky, ale všetko je už preč, zrušila ho, vymazala odtiaľ fotky. Nebolo to verejné konto. Strela sa aj s jeho dcérou, v kine a potom na ranči. Jeho dcéra bola aj s jej deťmi. V aute, kým čakala na neho na Donovaloch, kabelka bola pri nej, obžalovaný si zobral občiansky preukaz sám. On sa v podstate nikdy nepýtal, či niečo môže. Cez recepciu len prechádzala, recepčná jej nevenovala pozornosť, takže asi nemohla vidieť, v akom stave je poškodená. Keď im recepčná zavolať k autu, ona mala len župan a hotelové papuče. Ešte sa aj zaborila do snehu, on ju potom vzal na ruky, že je ako jeho Pretty Woman. Po skutku jej prezvonilo nejaké bulharské telefónne číslo, zavolať späť a počula len nejakého chlapčeka, asi to bola nejaká pesnička. Potom prebehol aj videohovor, v ktorom jeho mama veľmi plakala. Napísala jej, že majú kontaktovať jeho právnik, že jej nemôže nič viac povedať. Obžalovaného matka jej ešte napísala, že bude volať švager E., ale

tomu nič nerozumela. Zástupkyňa jej už poradila, aby sa takto nekontaktovala, aby to nebolo zneužitie. Služobné auto si chcela preparkovať sama, ale on jej to nedovolil. Nevie, či jej ich zobral alebo si ich len vybral z kabelky.

Poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 477,00 Eur v zmysle záverov znaleckého posudku č. 15/2019 vypracovaného MUDr. Y. V..

Obžalovaný vo vyjadrení k výsluchu svedkyne - poškodenej uviedol, že táto klamala. Je lož, že sa v hoteli boli len hladkať a objímať, že bola v kontakte s jeho ženou, že boli dvakrát na výlete. Poškodená mala k dispozícii PIN kód k jeho telefónu, aj on mal k jej telefónu PIN kód. Potom ten telefón stratila. Dňa 15. 03. 2019 nemala modriny, ona mala bodky pod okom. Ona má aj na fotkách dokreslené obočie. Opýtal sa, či sa znásilnený človek pripravuje na fotenie a dokreslí si obočie.

Poškodená poprela, že by si dokresľovala obočie.

***

Znalec MUDr. Y. V. predniesol znalecký posudok č. 15/2019 v súlade s jeho písomným vyhotovením na č. I. 413 - 458 vyšetrovacieho spisu. Pri vypracovaní znaleckého posudku mal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu a zápisnice o výsluchoch. Na jeho záveroch zotrval s tým, že nemá k jeho záveru čo dodať.

Ďalej znalec vypovedal, že vychádzal z lekárskej správy zo dňa 16. 03. 2019 o 02.25 h, čiže niekoľko hodín po zranení. Opis zranení časovo súvisí so skutkom, boli prítomné aj povrchové zranenia, ktoré sa po niekoľkých hodinách môžu vytrátiť. Rovnako zistil aj začervenania stehna. Poranenie v podobe pomliaždenia druhého prsta pravej ruky mohlo vzniknúť tlakom alebo ťahom za prst. Opuch (hrča) v pravej oblasti vznikol na prechode spánkovej a hornej časti a na čele vľavo bol opuch a krvný výron; vo vlasatej časti vpravo a na tvári vľavo. Mechanizmus vzniku jednotlivých zranení poškodenej vyjadril v posudku. Údery boli asi dva, nešlo iba o jeden. Čo sa týka gynekologického posúdenia poškodenej, zo správy vyplýva, že nebol zistený patologický nález či zjavné poranenie. Gynekológ v správe nepopisuje známky násillia, hoci poškodená popísala bolesti podbruška. Posudok robil podľa lekárskej správy, fotografie nie sú pre neho taký dôležitý materiál ako je lekárska správa. Modrá farba môže vzniknúť aj za niekoľko hodín.

Znalkyňa Mgr. U. Č. predniesla znalecký posudok č. 36/2019 v súlade s jeho písomným vyhotovením na č. I. 464 - 499 vyšetrovacieho spisu a na jeho záveroch zotrvala.

Znalkyňa vypovedala, že u poškodenej nedochádza ku konfabulácii, ktorá inak súvisí s pamäťovými medzerami. To znamená, že ak pamäť nefunguje tak, akoby mala, ale viac menej si vymýšľa, hoci si to ani nemusí taký človek uvedomovať. Ku konfabulácii dochádza u pacientov, ktorí sú dementní, organickí, rozprávajú iba veci, ktoré nesúvisia s realitou. Jedná sa o patológiu. U svedkyne - poškodenej nezistila, že by jej mentálne funkcie alebo kognitívne fungovanie boli nejakým spôsobom patologicky narušené, či už organickým poškodením, že by sa tam dialo niečo chorobné na základe nejakých somatických procesov (telesného ochorenia), ale ani duševných procesov. Je psychicky zdravá, netrpí žiadnou duševnou poruchou, chorobou, kde by sa mohli vyskytnúť nejaké konfabulácie. Ale toto sa netýka poškodenej, lebo sa u nej nič také nezistilo, teda nezistili sa konfabulácie. Špecifická aj všeobecná vierohodnosť poškodenej je zachovaná. Špecifická vierohodnosť je, ako osobnosť funguje dobre, či je v poriadku, čo sa týka intelektovej, mentálnej stránky, či funguje pamäť, pozornosť, ako veci vníma, či si ich pamätá a následne aj reprodukuje, prezentuje. To všetko je v poriadku. Všeobecná vierohodnosť výpovede je vo vzťahu k samotnému skutku, k samotnej udalosti; za konkrétnej situácie vo vzťahu ku konkrétnej osobe, čo mohla posudzovať. Nezistila teda významné rozpory vo výpovedi poškodenej, ktoré by odôvodňovali, aby jej výpoveď nemohla byť považovaná za vierohodnú. K odpovedi na otázku č. 7 v znaleckom posudku (strana 34, č. I. 497 vyšetrovacieho spisu) znalkyňa špecifikovala, že „bývalým partnerom“ mala na mysli obžalovaného. Či vzťah s obžalovaným mal na poškodenú nejaký psychický dopad, je potrebné vnímať aj v súvislosti s tým, či došlo k nejakaj traumatizácii a čo vyplýva zo spisového materiálu. V podstate každý vzťah, a tento bol zvlášť nie celkom štandardný, zanechá na každom človeku nejakú stopu. Ide len o to, ako sa kto k tomu postaví. Každý je iná osobnosť. Možno to, čo unesie jeden človek, nemusí uniesť poškodená či ďalší človek. Na základe nejakých osobnostných predispozícií, človek, ktorý je zraniteľnejší, určitú okolnosť spracuje ťažšie ako niekto iný, kto sa s tým vie vysporiadať.

Znalkyňa nedáva len niektoré okolnosti, čo sa týka úzkostného prežívania, depresie či smútku, do súvisu so skutkom, ktorý sa stal v marci, ale dáva ich do súvisu skôr s dĺžkou celého vzťahu obžalovaného s poškodenou a jeho priebehom, podáva to teda komplexnejšie, dlhodobejšie. Poškodená mala nejakú predstavu o vzťahu. Okolnosti a udalosti, ktoré neskôr časom spoznávala a videla v inom svetle, teda že nebola jedinou partnerkou obžalovaného, že okrem dcéry tam bola partnerka, o ktorej si poškodená myslela, že nie je. Bolo tam množstvo okolností, ktoré poškodená zrazu vnímala v inom svetle ako v čase, keď ten vzťah reálne žila. Ten vzťah jej veľa dával, no na druhej strane jej veľa bral. Ona sama sa s tým snažila nejakým spôsobom vysporiadať. Na základe psychologického vyšetrenia znalkyňa nemala za preukázané, že by poškodená bola natoľko traumatizovaná tou samotnou okolnosťou ako skôr práve samotným dlhodobejšie prebiehajúcim vzťahom. To, čo ona teraz prežíva, je skôr proces vyrovnávania sa so stratou partnera ako so spracovaním traumatizujúcej udalosti. Osobnosť jedného aj druhého partnera v tomto prípade predpokladá skôr konfliktnejší vzťah. Tento vzťah nebol vyrovnaný, obaja mali z neho niečo, čo každý z nich potreboval, ale poškodenej jedného dňa prestal vyhovovať, no nebola schopná jednoznačne urobiť za ním čiaru, aby sa od neho odpútala. To jej správanie, ktoré prebiehalo pred skutkom ako aj v jeho čase, tak, ako ho ona sama popisala, tak je zo psychologického hľadiska úplne zrozumiteľné, napr. to že nevedela veľa krát zodpovedať presne na otázku alebo odpovedala, že nevie, prečo urobila to, čo urobila a pod. Ona na jednej strane chce niečomu veriť a sú chvíle, keď tomu aj verí, napr. keď je na ňu obžalovaný dobrý, je k nej milý. No zrazu je konfrontovaná s tým, že nerozumie tomu, prečo sa obžalovaný správa, ako sa správa. Snaží sa v tom potom nejakým spôsobom zorientovať a možno získavala nejaký odstup od partnera, od vzťahu ako aj od toho, že ho stráca, čo zase možno u neho vystupňovalo vlastne ten pocit, že o ňu nechce prísť. Vzťah obžalovaného a poškodenej k jeho koncu hodnotí už ako debaklový, to nebol rovnocenný, harmonický vzťah - opakované rozchody, chcem - nechcem: nechcem s ním byť v kontakte, no dvihnem mu telefón a pod. To je vzťah, ktorý nie je celkom štandardný, na oboch stranách bol búrlivý. To, že poškodená reagovala v danej situácii tak, ako reagovala, je to jej prirodzené. U poškodenej vníma veľkú ambivalenciu, ona chce i nechce. Chce, aby to bolo dobré, na druhej strane sa ho bojí.

Čo sa týka jej prechodu cez recepciu, kedy už poškodená ako by išla pokojne, k tomu znalkyňa uviedla, že by to vyhodnotila tak, že poškodená už mala riešenie, už vedela, že tam je pre tú chvíľu konečná. Vyhodnotila to tak v danej chvíli. Možno, keď bola ešte v aute, tak by to tak nevnímala, vyhodnotila by to inak, boli by iné možnosti. Ale na recepcii už vedela, že na tých Donovaloch ostane, no mala lístok (papierik). Bol napísaný, uspokojila sa a bola rozhodnutá, že niečo bude robiť. Jej osobnostné vlastnosti sú sténické. Ona nemusela vedieť, že na tých Donovaloch dôjde k styku, aj keď predtým na iných hoteloch k styku došlo. Obžalovaný sa správal dosť nevyspytateľne v rôznych situáciách. Tak to vníma znalkyňa. Poškodená neriešila, čo bude o hodinu, o pol hodinu. Ona našla to riešenie v aute, keď čakala v aute a ho prehľadala, našla lístoček a napísala žiadosť o pomoc. Tam došlo k niečomu takému, že mala svoj plán (lístoček), ktorý aj urobila, a to bola chvíľa, kedy ona prebrala kontrolu nad svojou situáciou, našla riešenie. Dovtedy to bolo chaotické, skúšala, nešlo to, uspokojila sa. Ale potom našla riešenie, ktoré bolo pre ňu nejakým spôsobom také na tú chvíľu, možno bola vtedy menej vyplašená, vystrašená a vedela, že niečo urobí. Nechala lístok na tej recepcii, že to vyrieši už aj niekto iný, toto už bolo mimo ňu. Dovtedy ona urobila, čo mohla, čo sa v tej situácii dalo. Urobila to v danej chvíli tak, ako to vedela urobiť. Čo sa týka vyšetrenia (napr. Rorschachov test), poškodená to vyhodnotila správne, rozumová kontrola u nej je zachovaná a v situáciách, kedy je pod stresom, pri konfliktoch, teda situácie, kedy nie sú celkom emočne príjemné, vtedy reaguje viac afektívnejšie, čiže v takých situáciách môže byť tá rozumová kontrola trošičku slabšia. Ona sa snaží ovládať, vie, že keď bude kričať, tak to zhorší, čiže bude ticho. Ale to, čo sa deje a odohráva v nej, tak v takých situáciách potom reaguje emotívnejšie, na nejakú chvíľu rozumová kontrola môže byť slabšia, ale to neznamená, že nevie, čo robí, len je skôr zaplavená emóciami, čo sa prejavuje napr. tak, že sa roztrasie, alebo sa jej roztrasú kolená, je unavená. Poškodená to pri tom aj povedala, že bola taká unavená, že nevládala niečo urobiť. Aj toto je strata racionálnej kontroly. Rozumom by sa človek možno bránil, bol by aktívny, utekal by, ale na druhej strane, ak je v emočnej záťaži, tak sa môže stať, že jednoducho ostane stáť, je pasívny, čiže reaguje nielen rozumom, ale v istých situáciách aj rozumom, v istých emóciami. Toto vysvetlenie má aj reálny základ, lebo osobnosť poškodenej je citlivejšia, je senzitívnejšia, nie je harmonicky vyvinutá tak, že by bola úplná, v niektorých situáciách je labilnejšie, menej zrelá. Tam jej pohľad na mnohé veci je taký subjektívnejší. Ona je schopná do istej miery vnímať, ale je egocentrickejšie zameraná, zameraná na svoje potreby, čo je pre ňu dôležité, ale to neznamená, že úplne stráca kontakt s tým, že by nevnímala aj okolie. Jej partner bol pre ňu dôležitý, ale už v tejto situácii (teraz) napr. vníma aj jeho mamu, je schopná pozrieť sa na to aj z tej druhej strany, ale v tej chvíli ona chcela vzťah, ktorému by verila. Ten vzťah, ktorý mala

doma, nebol dlhodobo stabilný, bola tam dlhodobejšia kríza a tam nemala istotu. Ale obžalovanému verila, objavil sa človek, ktorý jej dával to, čo od manžela nikdy nedostávala, oslovil ju niečím, čo nikdy nezažila; spoznala nové veci. A to bolo v tej chvíli pre ňu silnejšie ako čokoľvek iné a bola pre to schopná urobiť čokoľvek, aj trebárs potlačiť niektoré svoje veci, ale len vo vzťahu k tomu konkrétnemu vzťahu. V práci fungovala dobre. Ona je sténická, silná osobnosť, ktorá nemá problém, ale akonáhle sa zaľúbila, ona akoby stratila tieto schopnosti. Nikoho nepočúvala, lebo chcela práve toto a veľmi verila tomu, čo chcela. Ona vie, čo je proti jej vôli. V tej konkrétnej chvíli súlož s obžalovaným nechcela, povedala mu to.

Žiarlivosť u poškodenej nejako nevníma. Jej následné konanie vníma ako spôsob odpútania sa od niečoho. Predstavte si, že niečomu veríte, máte vedľa seba človeka, ktorého ste chceli. Ale postupom času sa tam dejú čudné veci, ktorým nerozumiете. Správa sa niekedy tak, že tomu nerozumiете. A na druhej strane sa ospravedlní, za to, čo urobil. Mnohé veci, ktoré rozprával sa zrazu ukázali, aj postupom vyšetrovania, v inom svetle, ktoré poškodená nevedela. Dotkli sa jej, napriek tomu sa ona na neho nehnevá. Ona stále pociťuje ľútosť, teraz možno trochu viacej ľahostajnosť, ale vôbec o žiarlivosti nie je možné hovoriť. Ona len vníma veci tak, ako obžalovaného teraz ukazujú v pravom svetle, v takom, v akom ho ona doteraz nevidela. Toto je jej spôsob vyrovnania sa, snahy odpútať sa od neho. Toto je jeho pravá tvár, ktorú ona nechcela vidieť a vtedy ju nevidela. Ich vzťah možno končil veľakrát, nielen v deň skutku, ale nie až takýmto spôsobom, lebo aj predtým opakovane popisovali nezhody. Keď by nedošlo k samotnému skutku, možno by obžalovaný s poškodenou boli stále spolu a opakovane by sa také veci diali, až do času, keby sa niečo stalo, ale ktovie čo. Riešenie, ktoré našla v tom lístočku bolo pre ňu tým dostaním sa zo situácie, v ktorej sa ona ocitla a v ktorej ona nechcela byť.

Ďalej vypovedala, že to, čo sa stalo medzi obžalovaným a poškodenou, nevníma ako pomstu, myslí si, že tá žena má obžalovaného stále rada. O pomste by vôbec nehovorila, počas celej doby ho skôr poškodená chce chrániť.

***

Svedok H. V. vypovedal, že s obžalovaným sú kamaráti, pozná ho od roku 2012 a spolu pracovali na reklame, marketingu. Je grafický dizajnér, nemá nič spoločné s posilňovňou v Liptovskom Mikuláši. Poškodenú videl asi tak dokopy dvakrát, aj to len na chvíľu. Nemá vedomosť o tom, aké boli vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou. Obžalovaný sa mu nezdôveroval. Poškodenú videl prvýkrát, keď prišla za obžalovaným do Hotela Kultúra v Ružomberku niekedy koncom februára, kde bol aj on s ním na káve. V ten deň, keď sa stretli prvýkrát, mu potom niekto volal z nejakého čísla cez Viber, čo bola poškodená a niečo mu chcela odovzdať, či sa môžu stretnúť na ďalší deň, kedy ju stretol vlastne druhýkrát. Dohodli sa, že ju počká pred garážou, kde má obžalovaný auto. On prišiel k jej autu, odovzdala mu telefón (strieborný iPhone), ktorý mal byť obžalovaného. Bola taká uplakaná, vravela, že má obžalovanému odkázať, že si z nej nemá robiť trhací kalendár, lebo ho dostane do basy. On nevedel, čo to znamená, myslel si, že je to sranda. Keď to povedal obžalovanému, ten sa tiež zasmial. Poškodená nepovedala, odkiaľ má telefónne číslo na svedka.

Obžalovaný povedal, že poškodená klame, doteraz mu veci nevrátila (napr. šaty), ktoré má od neho. Aj L. Y. v Liptovskom Mikuláši povedala to isté, čo H. V., že ho pošle do basy, ale obžalovaný tomu nechcel veriť.

Poškodená sa k výpovedi svedka V. vyjadrila, že ho pozná, je spoločníkom vo firme obžalovaného a jeho veľmi dobrý kamarát. Stretli sa dvakrát, to je pravda. Prvýkrát v hoteli v Ružomberku, druhýkrát na parkovisku čerpacej stanice Shell a obžalovaný ju vtedy poprosil, aby išla do Ružomberka pre nejaké veci, nejaké pečivo, ktoré jej doniesol svedok V., povedali si: „ahoj- ahoj“, „ďakujem- ďakujem“, „ahoj - ahoj“, to je všetko a potom svedok odišiel do Bratislavy. To, čo svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, je klamstvo, v živote mu nehovorila nič o kalendári a ani o base. Kontakt mala na svedka, lebo jej ho dal sám obžalovaný práve pre to, aby sa s ním vedela spojiť a odovzdala mu to pečivo. Raz svedkovi volala, týkalo sa to náušnice, ktorú mal obžalovaný dať opraviť, tak chcela vedieť, ako to je. Nevolała mu však určite cez aplikáciu Viber. Písali si ešte SMS. Obžalovaný jej požičal mobilný telefón, asi na jeden týždeň a vrátila mu ho do jeho vlastných rúk, nie cez ďalšiu osobu.

Svedkyňa H. F. pracuje ako recepčná v hoteli Residence na Donovaloch, kde ubytovala obžalovaného. K okolnostiam ubytovania uviedla, že obžalovaný vopred zavolał, či majú voľnú izbu a hoci mali plný

hotel, tak našla dve voľné izby. Obžalovaný prišiel na recepciu s dokladmi a s hotovosťou, ale telefonicky mu predtým povedala zlú sumu, takže nemal dosť finančnej hotovosti na zaplatenie izby. Musel si ísť pre zvyšok. Občianskej preukazy zatiaľ nechal a keď sa vrátil, zaplatil. Recepcia bola plná, takže len periférne zahliadla, že prechádzal s nejakou blondínou vpravo od recepcie. Náhodne potom našla na pulte lístok, ktorý si náhodne prečítala. Zavolala SBS a políciu. Dlhú čekali na políciu z Banskej Bystrice. Keď prišli, pustila ich do susediacich izieb, či počuť nejaký hluk, no všade bolo ticho. Chceli, aby vylákala obžalovaného z izby, tak mu zavolala, aby preparkoval auto, čo v podstate napadlo ju, lebo obžalovaný parkoval blízko pri vchode, kde inak parkujú užívatelia apartmánov, takže sa jej to javilo ako najvhodnejší dôvod na preparkovanie a teda na vylákatie obžalovaného z izby.

Obžalovaný pri vstupe predložil hneď obidva občianske preukazy, nemal dostatok hotovosti. Keď mu zavolala na izbu, aby preparkoval, zišli dole obaja, nevšimla si nič, akurát bolo zimné obdobie a všimla si, že pani išla v župane a papučkách, ale prešli normálne okolo recepcie. Recepcia bola plná, bol tam kongres lekárov, stále niekto pri recepcii stál. Keď sa vrátil obžalovaný z preparkovania, čakali ho už policajti, ale nepamätá si, či už vonku alebo až pri recepcii.

Pri vstupe, keď vošli obaja na recepciu, si nevšimla nič zvláštne. Lístoček bol položený na recepcii, na pulte. Zvyknú tam ľudia nechávať nejaké papieriky, ona to priebežne upratuje. Keď ho zobrala, tak ho náhodne aj otvorila. Vedela, že to nechala práve žena vstupujúca s obžalovaným, lebo je naučená vnímať okoloidúcich, aspoň periférne. Vie, že bola blondína a keď prechádzala okolo pultu tak, ako by na neho položila ruku. Preto vedela identifikovať, kto tam lístok nechal. Nepamätá si, ako presne vošli, ale asi boli spolu. Policajti na vedľajších izbách boli len chvíľu, bola tam ticho. Oni ostali na tej chodbe, ona zišla dolu, aby mu zavolala. Až v tom telefonáte sa rozčuľoval, že musí ísť preparkovať, ale inak bolo ticho.

Obžalovaný najprv prišiel na recepciu sám, nemal dosť peňazí, poradila mu, aby si šiel vybrať do bankomatu. Či už keď prišiel s peniazmi na recepciu a zaplatil, prišla s ním aj poškodená, to si ona nevšimla. Situáciu vnímala tak, že peniaze dal len on a až potom prišla aj tá pani, nie že už vtedy prišli naraz. Tú pani registrovala len periférne, ona ju nevidela pred pultom. Obžalovanému vrátila doklady, on jej dal zvyšok peňazí a dala mu kartu od izby. Podľa nej obžalovaný vyšiel von aj s kartou a až potom sa vrátil s poškodenou. Občianske preukazy mu určite dala, až keď jej dal zvyšok peňazí, nevrátila mu ich hneď. Podľa nej tá pani šla normálne. Keď šiel preparkovať auto, tá pani s ním išla za ruku. Ony dve sa len na seba pozreli, ale boli tam už aj SBS - kári. Vonku nevie, čo sa dialo, tam nevidí.

Na tom lístku už nevie presne, čo bolo napísané. Bolo to niečo v tom zmysle, že je tam násilím, kvôli tomu aj volala SBS. Počas svojej kariéry sa s takou situáciou nestretla.

Svedkyňa A. E. vypovedala, že je matkou obžalovaného, je z Bulharska a 20 rokov pracuje v Národnej galérii. Je matkou dvoch detí, dobrovoľne pracuje aj v Červenom kríži. Pozná aj poškodenú. Obžalovaný na Slovensku žije viac ako 10 rokov. Vie, že má partnerku R. V. a osemročnú dcéru U.. Obžalovaný na Slovensku podniká, zaoberá sa svetelnými telesami. Čo sa týka poškodenej, minulý rok, asi v marci alebo apríli (2018), jej zavolalo nejaké slovenské telefónne číslo a potom na Viber jej poškodená poslala jej vlastnú fotografiu a napísala, že je zaľúbená do jej syna a veľmi ho miluje. Svedkyňa vtedy zavolala obžalovanému, že mu píše nejaká žena, na čo jej on povedal, aby si to číslo zablokovala, čo aj urobila. Dňa 19. 03. 2019, aspoň si myslí, jej o deviatej večer zavolala sestra zo Španielska a povedala, že sa niečo deje s obžalovaným a s priateľkou má nejaký problém. Pokúšala sa zavolať na jeho telefónne číslo, veľmi sa zľakla, lebo jeho telefónne číslo bolo vypnuté. Tak zavolala dcéru a zaťovi E. do Belgicka a pýtala sa, či boli v kontakte s obžalovaným. Poprosila, ak by niečo vedeli, aby jej to oznámili, bola v strese. E. jej povedal, že obžalovaný je zadržaný, že má nejaký problém, ale aby bola spokojná, že sa všetko vybaví. Povedal, že obžalovaný je nevinný, tak má byť spokojná. Dňa 21. 03. 2019 mala telefonát zo Slovenska, ale nezdvihla, lebo bola v práci. Potom sa pokúšala zavolať späť, ale nikto nezdvihol. Okolo obeda dostala na Viber správu v anglickom jazyku: „Ja som M.. Ty si matka L.G.. Veľmi ľutujem. Bola som veľmi v strese od môjho manžela a vznikol problém.“ Svedkyňa odpísala, že nerozumie a má sa obrátiť na E., lebo on rozumie slovensky. E. povedal, že zavolá poškodenú a povedal svedkyňi, aby sa žiadnym spôsobom s M. nekontaktovala. V dňoch 27. a 28. marca dostala od nej novú správu. Poslala jej emotikony, ktoré znázorňujú, že plače. Bolo to v španielčine, že ľutuje. Dňa 29. marca išla za zamestnávateľkou P. Y., lebo vie po anglicky, a poprosila ju, aby zavolala M. a porozprávala sa s ňou. M. sa opýtala, čo sa deje, lebo nič nevie. Najprv hovorila slovensky, svedkyňa hovorila po bulharsky.

Priateľka tlmočila. M. povedala, že má problémy so svojím manželom, ktorý ju udrel a vtedy sa jej ukázala aj vizuálne, bola oblečená v bielom župane. M. a aj svedkyňa plakali. Vtedy poprosila priateľku, aby M. po anglicky napísala, aby dala L. pokoj, že je jeho matka a aj M. je matka. Veľmi úctivo ju poprosila, aby toto všetko zastavila. Vtedy jej svedkyňa poslala jednu cirkevnú pieseň a ona jej späťne poslala nejakú baladu. No za sekundu všetko ukončila, schovala si tvár a aj ukončila hovor. Jej syn prišiel na Slovensko, aby stal občanom a pracoval tu, žiada, aby jej syn odtiaľ „vyšiel“ nevinný a mohol sa starať o svoju dcéru.

Je pravdou, že poškodenú minulý rok zablokovala na Viberi, lebo nechápala, ako sa M. dostala k takým snímkam, kde bolo ich malé dieťaťko, dokonca zavinuté v perinke. Ale potom sa s ňou od 19. 03. 2019 znova kontaktovala, ale skončili to 29. 03. 2019. Pred dňom 21. 03. 2019 jej niekto volal, bola v práci, nemohla zdvihnúť, volala späťne, nezdvihla jej zasa poškodená. Nevie, akým spôsobom ju našla na Viberi. Nepamätá si, či jej v roku 2018 a roku 2019 volalo to isté telefónne číslo. Poškodená volala najprv sestre svedkyne, asi sa pomyšlila, lebo sa so sestrou v Španielsku podobajú. Svedkyňa vedela, že ide o poškodenú M., lebo sa videli vizuálne, keď volali cez videohovor za účasti P. Y.. Uviedla, že nikdy nemala k dispozícii iné slovenské číslo ako číslo obžalovaného, ani žiadnej ženy. Na fotografii, ktorá jej bola doručená niekedy v marci alebo apríli 2019, bol jej syn L. - obžalovaný a stála pri ňom žena, v nejakom kostole, pri klavíri. Tá žena mala svetlé, blond vlasy a na výzvu ukázala, že tá žena je poškodená (priamo ju označila ako M.).

V marci 2019 poškodená kontaktovala svedkyňu ako prvá. Keď telefonovali cez videohovor na Viberi, tak poškodená si skryla tvár. V dňoch 29. a 30. marca komunikovali, poškodená plakala, vedela, že obaja majú problém. Neustále sa jej pýtala, čo sa deje. Poškodená plakala, opakovala, že ľutuje, že L. je nevinný, opýtať sa majú R., advokáta. Keď svedkyňa požiadala P. Y., aby jej po anglicky napísala, že nech to zastaví, že je aj ona matka, na to poškodená opísala, že jej je to ľúto, cíti sa zranená a aby sa obrátila na advokáta. To, že L. je nevinný, opakovala poškodená viackrát aj pred P. Y..

Svedkyňa rozumie španielsky, rusky, macedónsky a bulharsky, z toho macedónsky a rusky aj písmom. Angličtine rozumie, aby si niečo vybavila, ale málo. Ona pracuje v Červenom kríži, pracuje aj s rodinami, kde sú problémy, s narkomanmi a ako matka hovorí, že to, čo sa stalo, ani pre jedného nie je dobré. Jej syn poškodenú miloval skutočne, veď zanechal svoju ženu, aby mohol byť s poškodenou. Ona sa na neho hnevla, mal si zachovať rodinu, ona sama otca nemala. Rodina je to najlepšie, čo si má človek zachovať. Obžalovaný ju miloval, inak by sa s ňou nestretával, nekupoval jej drahé veci.

Obžalovaný sa vyjadril k výpovedi tak, že jeho matka dátumy neovláda, lebo nemohla jej poškodená písať už v marci či apríli 2018, keď sa s poškodenou zoznámili len v máji 2018. Takže to muselo byť neskôr. Poškodená mala dve svoje čísla, služobné a aj od manžela. Ak jeho mama zablokovala jedno telefónne číslo, tak to neznamena, že poškodená jej nemohla volať z druhého. Počas ich vzťahu poškodená viackrát telefonicky kontaktovala jeho matku, dokonca si poškodená v ružombersej pôrodnici našla fotku jeho dcéry U. a túto fotku potom poslala matke. Matka sa pomyšlila pri jednej fotke, na ktorej hral na klavíri a stála pri ňom poškodená, táto bola z Auparku, nie z kostola a hral na pianu, nie na klavíri.

Poškodená sa vyjadrila, že chce, aby bola povedaná pravda, že rozumie, že je matka syna, ktorý je vo väzbe. Ale nechce, aby bola v dôsledku toho vykreslená ako psychopatka. Keď sa s obžalovaným zoznámili, asi po troch mesiacoch ich vzťahu jej prišla správa v znení „ďakujem, že ľúbiš môjho syna“. Poškodená sa pýtala, či to je jeho mama. Na tú správu nereagovala. Potvrdil, že je to jeho matka, tak si to telefónne číslo uložila a keď mali lepšie obdobie, tak jej sem tam poslala nejaké srdiečko alebo aj svedkyňa poslala srdiečko jej. Nevie, či bola svedkyňa - matka obžalovaného oklamaná, či vedela, komu vlastne takéto emotikony posielala. Zasa to asi bolo klamstvo zo strany obžalovaného, ktoré len teraz vychádza na povrch. Poškodená po skutku bola v šoku, nevychádzala z domu, bola opuchnutá. Pár dní po tomto skutku ju kontaktovalo neznáme číslo, ale nebola v tom čase pri telefóne, keď sa pozrela na zmeškaný hovor, zistila, že to bolo to číslo, ktoré ona mala v telefóne uložené ako „mama R.“, o ktorom si myslela, že patrí svedkyňi. Prezvonila naspäť, aj keď nevedela, či je to jeho mama, kamarátka, či niekto zo Španielska, lebo po skutku ju kontaktovalo v súvislosti s obžalovaným viac ľudí, aj jeho kamaráti z Bulharska. Potom to číslo „mama R.“ volalo na Viber, na videohovor. Potvrdila, že jej ešte predtým stihla napísať, kde sa pýtala, či ide o mamu R. a tiež, že poslala plačúce emotikony. Svedkyňa odpísala „LAS mama“ a poslala tú pieseň, čo poškodenú citovo dostalo, lebo aj ona je matka a obžalovaný jej veľa o matke rozprával. Jej prišlo ľúto, ale nie to, že je obžalovaný vo väzení, ale

prišlo jej to ľúto ako matke, že je ďaleko od svojho dieťaťa. Volali vlastne cez ten videohovor, svedkyňa plakala, ale ona anglicky nerozumie, poškodená tiež ovláda angličtinu len na komunikatívnej úrovni, takže hovor ukončili. Napísala, že jej bude volať E.. Na druhý deň jej volalo neznáme číslo, predstavil sa E., švager obžalovaného, čo sa stalo. Hovoril zvláštne, niečo medzi ruštinou, bulharčinou, češtinou, rozumela mu asi každé piate slovo, odpovedala, aby kontaktovali právnicka, nemôže nič povedať. Je jej ľúto, čo sa stalo. Potom si ešte písali, ale tiež mu povedala, že nemôže písať, že má kontaktovať právnicka obžalovaného. Bolo jej ľúto ignorovať rodinu obžalovaného, lebo mu písali aj o dcérke obžalovaného. Priznala, že jej je to ľúto, ale nie, že by klamala, že by si niečo vymyslela alebo, že by išlo o akt pomsty. Obžalovaného veľmi milovala, no doteraz nevie, čo bola a čo nebola pravda. Pripustila, že keď sa narodila malá R., tak svedkyňa asi blahoželala. Je pravda, že mala dve telefónne čísla, ale krátko po zoznámení s obžalovaným jedno zrušila a potom komunikovala len z jedného telefónneho čísla, vrátane kontaktu so svedkyňou.

Svedok E. J. je švager obžalovaného, má za manželku jeho sestru, žije v Belgicku. Poškodenú pozná z rozhovorov s obžalovaným, viac ako jeden rok. Myslí, že to bolo 13. 03. 2019, keď hovoril s obžalovaným telefonicky a ten mu povedal, že poškodená mu robí problémy, lebo ho sleduje a dokonca bola aj v pekárni, kde má obžalovaný manželku. On mu povedal, že má postupovať chlpsky a má si to s ňou vysvetliť. Na ďalší deň (14. 03.) mu volal a sa spýtal obžalovaného, čo urobil, povedal, že s ňou nemá stretnutie. Na ďalší deň mu volal hneď ráno, čo sa stalo. Svedok bol veľmi zvedavý. V jednom z týchto hovorov v ten deň mu obžalovaný povedal, že akurát niečo jedia a že poškodená má nejaké problémy s jej mužom. Neskôr, už to bolo večer, mu zavolať, že je zamknutý v hotelovej izbe a nechcú ho pustiť policajti, ale nevie prečo. Svedok má priateľov, ktorí sú Slováci žijúci v Belgicku, tak kontaktoval ich, lebo sa už telefonicky nemohol spojiť s obžalovaným. Zistil, že prišla nejaká správa matke obžalovaného, ale ona tomu nerozumela. Povedal jej, aby odpísala, nech kontaktujú jeho, lebo on má kamarátov Slovákov. Medzitým sa dopátrali, kde obžalovaný je. Asi o tri, štyri dni medzi 23. a 24. marcom mu prišla na Viber správa a pochopil, že je to skrytý čer, ktorý sa vymaže sám. Prečítal si, že „ľutujem, milujem ho veľmi, žila som preňho, bola som nervózna a preto som to tak urobila“. To pochopil z tej správy a chcel sa k tej správe znova vrátiť, ale už zmizla. Správa bola po slovensky, prečítal si ju sám. On trošku po slovensky vie. Následne, nie po dlhom čase, mu zavolať matka obžalovaného a povedala, že jej neustále zvoní nejaké slovenské číslo, ale nezdvihla. Potom dostala aj nejaké správy, ktoré mu poslala. Keďže prvé správy boli vymazané, tak si robil screenshots tých správ. Zistil, že tie správy nepísala obžalovaného družka, myslel si, že to môže byť poškodená. Niekedy koncom marca alebo začiatkom apríla to dotyčné dievča mu zavolať na Viber. Plakala a pýtal sa, čo jej je, že jej je ťažko. Potvrdila to, lebo ho skutočne miluje a to, čo urobila, nie je dobré. Opýtal sa, čo sa stalo, odpovedala, že nemôže momentálne povedať. Pýtal sa, prečo mu volá, ako jej môže pomôcť. Poslala mu nejaké fotografie, ale kým ich otvoril a stiahol, zmizli. Ale na prvé vzhliadnutie ich spoznal, boli v objatí. Poškodenú pozná aj vizuálne z fotografií, ktoré mu posielali spoločne v lete. Poškodená stále písala, že veľmi ľutuje, že ho veľmi miluje, že pre neho žije. Svedok obžalovaného na to upozornil. Dokonca má správu, kde mu poškodená píše, že chce obžalovanému pomôcť. Preto svedok dospel k záveru, že poškodená robí niečo, čo nie je normálne.

Fyzicky sa s poškodenou nestretol, videl ju len cez telefón. Spoločné fotky s poškodenou mu posielal najprv obžalovaný ale potom aj poškodená sama. Poškodenú spoznal pred viac ako rokom, keď boli spolu na prechádzke alebo niekde, tak mu zavolať, pozdravili ho a on ich tiež pozdravil, videl ich na videu. Volali mu z telefónu obžalovaného. Svedok nemá iný slovenský kontakt. Obžalovaný upozornil svedka, že má na Facebooku fotku dieťaťa, aby ju odtiaľ vymazal, lebo poškodená sa má zaujímať o všetko, čo súvisí s obžalovaným.

Poškodenej volal svedok, lebo si myslel, že mu volala družka obžalovaného. Mali spolu komunikovať aj cez Messenger, ktorá správa bola vymazaná. Potom má správu, ktorá následne zmizla. Písomne s poškodenou komunikoval tak, že správa bola priamo pre neho, posielala emotikony, ktoré plačú, s jednou fotografiou a s otázkou, čo sa s ním stalo. Dokonca sa poškodená sa pýtala, či má obžalovaný dobrého advokáta, a poslal jej aj telefónne číslo. Vtedy pochopil, že poškodená nie je normálna. Inak jej nemohol pomôcť. Predložil aj komunikáciu zo svojho telefónu s označením „M.“ (č. I. 423 - 430).

Obžalovaný uviedol, že z toho vymazaného četu ostala len jedna správa „I can't talk“. Poškodená je veľmi prefíkaná a hneď keď niečo napísala, tak potom pokračovala, že ona z toho nič nemá.

Poškodená sa k svedeckej výpovedi E. J. nevyjadrovala.

Svedkyňa L. K. - V. uviedla, že je tetou obžalovaného, pracuje a žije v Španielsku. Poškodenú videla raz, vo videohovore. Dňa 19. 03. 2019 dostala na Viber správu, ktorá bola v cudzom jazyku, lebo mu nerozumela. Bola s ňou poslaná aj fotografia, na ktorej bola poškodená s obžalovaným. Ona sa opierala o jeho rameno a on ju bozkával na čelo. Aby lepšie videla na fotografiu, chcela si to priblížiť, no následne všetko zmizlo, neprečítala si už ani správu. Svedkyňa už potom musela odísť na úrad, aby si podala žiadosť a predložila doklady, tak nechala mobilný telefón doma. Večer jej niekto volal, nejaká žena ju oslovila „Mama R., bolo to v angličtine, ale svedkyňa po anglicky nevie. Syn svedkyne vie po anglicky, tak volala jemu, aby sa s volajúcou mohla dohovoriť. Volajúca veľmi plakala, všetko ľutuje, bojí sa, on je nevinný. Svedkyňa nechápala, čo sa deje, no ona stále opakovala, že je nevinný, že sa bojí, čo urobila. Odpovedala, že je teta a jeho matka je v Bulharsku. Myslí si, že volajúca sa pomýlila, lebo sa so sestrou podobajú. Tej volala, čo sa deje, že obžalovaný má asi nejaký problém. Neskôr sa dozvedeli, čo sa stalo. Svedkyňa nerozumie, ako poškodená môže jej výpoveď poprieť. Svedkyňa trvala na tom, že si ju poškodená pomýlila so sestrou. Svedkyňa tiež trvala na tom, že so sestrou bola raz spolu a vtedy im písala poškodená na telefón jej sestry.

Obžalovaný k výpovedi uviedol, že svedkyňa hovorí pravdu, lebo aj svedkyňi poslal fotky, ako raz bol s poškodenou vo Viedni, kde jedli v španielskej reštaurácii, tak volal tete a jej ukázal aj M.. Oni dve sa pozdravili, malo to byť v jeseni. Poškodená mala na jeho mamu dve telefónne čísla, jedno španielske, jedno bulharské, takže nie je pravda, čo teraz hovorí.

Poškodená reagovala, že chápe, že bola vypočúvaná jeho rodina a že táto chce urobiť všetko pre to, aby bol obžalovaný slobodný, ale nič z toho, čo povedala svedkyňa K. - V. nie je pravda. Poškodená vie, že je to jeho teta a obžalovaný jej ju raz ukazoval, keď s ňou volal cez videohovor, ale ona sama svedkyňu nikdy nekontaktovala, nepísala jej, ako to hovorí svedkyňa. Opätovne uviedla, že komunikovala s matkou obžalovaného a so švagrom E.. Zahraničné telefónne číslo, ktoré mala k dispozícii, mala len jedno, uložené ako „mama R.“. Medzi správami mala aj kontakt na jeho sestru, išlo o screenshot. Nemá žiadny kontakt so španielskou predvoľbou. Vyjadrila aj názor, že s rodinou obžalovaného možno komunikovali jeho iné ženy, lebo teraz už nevie, koľko ich vlastne mal.

Svedkyňa P. P. Y. vypovedala, že pozná matku obžalovaného. Jeho matka prišla ku nej domov, aby jej prekladala komunikáciu, ktorú mala v mobile na Viberi s poškodenou. Poškodená jej poslala nejaké správy, matka obžalovaného neovláda angličtinu, v ktorej boli tie správy napísané. Bolo to niekoľko textových správ a videohovor. Matka obžalovaného jej povedala, že správam nerozumie a týkajú sa zrejme jej syna. Bolo v nich napísané, že poškodená veľmi miluje obžalovaného, že to veľmi ľutuje a to poslanie je ako od jeho matky k druhej matke. Poslala aj spoločnú fotku, kde je s obžalovaným. Vo videohovore, ktorý iniciovala poškodená, obidve plakali. Matka obžalovaného poprosila poškodenú, aby jej vysvetlila, čo sa deje, lebo nemá informácie, čo jej svedkyňa prekladala. Poškodená povedala len, že ľutuje. Komunikácia, písomná i videohovor, prebehli koncom marca 2019. Okrem toho, čo prekladala, sa dozvedela aj viac informácií, ale matka obžalovaného jej stále opakovala, že jej píše nejaká žena, čo sa nakoniec ukázalo, že je poškodená.

Keď volala s poškodenou, plakala aj poškodená, aj matka obžalovaného, celý čas. V tých textových správach povedala, prečo plače. Textová komunikácia prebehla v dvoch jazykoch, v anglickom a slovenskom, asi aj za použitia google prekladača. Podrobnosti o textových správach musí vedieť poškodená. Svedkyňa uviedla, že videla tvár poškodenej a neboli na nej žiadne modriny a poškodená videla aj ju. Mala na sebe bielu blúzu a blond vlasy. Svedkyňa si je istá, že hovor trval dlhšie ako len tri sekundy.

Obžalovaný vyjadril, že komunikácia, ktorú predložila poškodená, vyhovovala len jej, ona sa rozhodla, čo predloží a čo nie. Podľa neho z komunikácie vyplýva, že poškodená kontaktovala napr. aj pani Q., kontaktovala aj jeho matku. Poukázal na to, že z písomnej komunikácie malo vyplývať, že už nemá monokel, a počas videohovoru, ktorý bol neskôr, ich mala mať.

Poškodená sa vyjadrila, že jej angličtina nie je na profesionálnej úrovni a ak napísala „I am sorry“, myslela tým, že je jej to ľúto. Nie je to o tom, že niečo ľutuje, ale jej je to ľúto. Ďalej písala „I am the victim, I need also help“, čím myslela, že je obeť a tiež potrebuje pomoc a bolo to na margo toho, že vo videohovore videla asi na tri sekundy ženu, ktorá plakala. Nevie, či ju mohla svedkyňa spoznať, lebo poškodená sa nechcela na kameru ukázať, lebo mala celú modrú tvár, bola dobitá. Bola na tom psychicky

i duševne veľmi zle. Poškodená poprela, že by videla svedkyňu na videohovore a tiež poprela, že by mala počas neho na sebe bielu blúzu, lebo bola v pyžame. Ten videohovor sa naozaj udial koncom marca a trval veľmi krátko, pár sekúnd. Poškodená nevie ani dobre po bulharsky, ani po anglicky. Poškodená nepoprela, že dňa 26. 03. 2019 volala matke obžalovaného, vo výpise hovorov je jej služobné mobilné číslo.

Svedok C. V. vypovedal, že pracuje na Okresnom riaditeľstve PZ, na odbore kriminálnej polície. V deň skutku bol v službe a boli s kolegom vyslaní na zákrok na hotel na Donovaloch, v nočných hodinách. Dôvodom bolo, že recepčná našla lístok, v ktorom bola napísaná nejaká žiadosť o pomoc, čo vyzeralo dosť presvedčivo. S kolegom si zvolili taktický postup pri zásahu.

Poškodená, keď už bol obžalovaný zadržaný, vyzerala strašne, zničená, ako nepričiteľná. Ona nevedela, kto sú, čo sú. Keď videla odznaky, ani zo začiatku neverila. Myslela si, že to je nejaká hra. Vyzerala na odpadnutie, pred zrútením. Museli jej podať vodu, upokojovať ju, čo trvalo dosť dlho. Bola v nejakom strese, v šoku. Nevedela, čia je. Na tvári mala určite viditeľné zranenia, neboli krvavé. V čase, keď poškodená bola akoby zaistená, lebo ich rozdelili, obžalovaný, keďže nevedel, o čo sa jedná, vyzeral pokojne, v pohode. On asi nepochopil, o čo ide. Svedok sa s ním rozprával, z taktického hľadiska mu nepovedal hneď, prečo tam je. Bavil sa s ním o veciach súvisiacich, ale i nesúvisiacich. Hoci poškodenú obžalovaný nevidel, vykrikoval, aby ho počula. Nevie, čo tým sledoval. Keď ho poškodená počula, reagovala strachom. Priróvnal by to k tomu, že ak sa niekoho človek bojí, keď ho vidí a potom, keď ho nevidí, ale ho aj tak počuje, tak akoby sa ten strach objaví či stupňuje. Mali problém poškodenú upokojiť, aby sa utišila, aby sa s ňou mohli rozprávať. To trvalo asi tak pol hodinu. Psychicky na tom bola zle.

S kolegom prišli na recepciu, kde ich čakala recepčná. Povedala im, že sa jedná o dve osoby, kde sú, ukázala lístok s prosbou o pomoc, ktorý si prečítali a potom vykonali služobný zákrok. Prešli z recepcie na poschodie, kde bola izba. Keď prišli k izbe, počuli nejaké výkriky, vzlyky. Práve preto, že to počuli, použili ten konkrétny zákrok, použili konkrétnu taktiku. Vyhodnotili s kolegom situáciu a rozhodli sa. Tie vzlyky nemožno považovať za kričanie, bolo ich počuť predtým, ako vyšli obžalovaný s poškodenou von, z izby. Boli aj v inej v izbe, do ktorej ich pustila recepčná za účelom, či je niečo počuť. Aj keď počuli vzlyky, nevyhodnotili to ako potrebu okamžitého zákroku, lebo to nevyžadovala situácia. Ak by boli vzlyky intenzívnejšie, vstúpili by do izby ihneď. Nevie vysvetliť, ako mohol počuť vzlyky z chodby, ale z vedľajšej izby už nie, ale bolo to tak.

Svedok videl obžalovaného aj keď vychádzal z izby, nastupoval do výťahu, keď bol von a aj keď sa vrátil na hotel, ale pre zákrok sa rozhodli v inú chvíľu, nie vtedy, keď obžalovaný vyšiel z izby. Videl, ako obžalovaný nesie poškodenú na rukách a bolo to tak preto, lebo poškodená bola nahá, oblečená len v župane a v šľapkách. Vonku bola 20 cm čľapkanica. Obžalovaný ju teda preniesol a pri vchode ju položil na zem a táto kráčala, ledva kráčala, ledva išla vedľa neho. Poškodená sa zrútila, svedok sa s obžalovaným rozprával, bol to taký neformálny rozhovor, bavili sa o pobyte na Slovensku, o vzťahu s poškodenou. Nevie povedať, či ho obžalovaný označil ako taliansky vzťah. Pamätá si, že obžalovaný sa ho pýtal, kto zavolať políciu na hotel, a obžalovaný vtedy vyjadril názor, resp. zvalil to na manželku poškodenej, že to on zavolať políciu. Svedok mu to ale vysvetlil. Obžalovaný na ňu vykrikoval, na tvári mala poškodená podliatiny, to boli čerstvé podliatiny, červené.

Obžalovaný tvrdil, že ho na slobode obmedzili už dňa 15. 03. 2019, pred polnocou, nie dňa 16. 03. 2019, ako to vyplýva zo zápisnice. Od začiatku tvrdí, že poškodená, keď ju fotili dňa 16. 03. 2019, mala už modré modriny, nie červené podliatiny.

Svedok Bc. Y. V. s kolegom npor. V. mali výjazd, kde preverovali hlásenie, ktoré znelo, že ide o znásilnenie alebo obmedzovanie osobnej slobody. Presne nevie, ako to bolo oznámené. Išli z Banskej Bystrice na Donovaly. Skontaktovali sa s recepčnou, ktorá našla nejaký odkaz v znení „prosím o pomoc, zavolajte políciu“. S kolegom zvolili postup, začal sa vykonávať zákrok. Postup si zvolili potom, čo prišli do hotela. Vysvetlila im to recepčná, boli tam aj príslušníci SBS. V rámci taktiky zvolili postup, aby obžalovaný vyšiel z izby von. Tento vyšiel aj s poškodenou z izby. Potom on preparkoval vozidlo, ešte boli spolu a keď sa vracali na recepciu, tak oddelili obžalovaného od poškodenej. S obžalovaným šiel kolega V. a on sa rozprával s poškodenou. Stotožnili pani V., ktorá bola v šoku, podala im informácie, povedala, čo sa stalo. Komunikovala aj s ním, aj s kolegom V.. Späťne informovali stredisko a bol vyslaný vyšetrovateľ i kriminalistickí technici.

Kým prišli na hotel, on ostal s jedným SBS - károm na recepcii a kolega V. s druhým SBS - károm šli na poschodie preveriť situáciu. Vyčkali, kým recepčná zavolá, aby šiel obžalovaný preparkovať. Ten zišiel dole asi po pol hodine alebo až trištvrte hodine a keď preparkoval vozidlo, tak ich oddelili. Kolega V. mu nehovoril, čo sa dialo zatiaľ na poschodí, neboli v spojení. Ako zišiel obžalovaný, tak zišiel aj V. s druhým SBS - károm. Poškodená mala na tvári odreniny, mala rozstrapatené vlasy, mala poškodený aj mejkap, ak sa to tak dá nazvať. Bola v šoku, podávali jej vodu. Možno až po pol hodine bola schopná rozprávať. Ona bola v takom šoku, že nevedela povedať konkrétnosti, o čo sa vlastne jedná, či je tam dobrovoľne, k čomu došlo. Ona povedala, že išla sem násilím, že došlo k pohlavnému styku na silu. Recepčná ju upokojovala.

Obžalovaný ostal prekvapený, keď ich oddelili. Pýtal sa, prečo ich oddelili. On sa tiež upokojil, šiel si sadnúť s kolegom V. do druhého kúta, kde sa rozprávali. V podstate čakal, čo sa bude diať. Potom ďalej sa začal pýtať, ale bol s ním kolega, nevie presne, čo sa dialo. On bol s poškodenou v takej miestnosti za recepciou.

Poškodená mala na sebe biely župan, s takými veľkými vreckami. Bola v šoku, ona neverila, že sú policajti. Až potom začala komunikovať. Bola plačlivá. Osobnú slobodu obžalovanému neobmedzili hneď, keď ich oddelili. Najprv museli zistiť podrobnosti a o obmedzení rozhodol asi až vyšetrovateľ, keď prišiel na miesto alebo možno aj oni, ale o tom ho už poučili. Voči policajtom sa obžalovaný nesprával agresívne.

Obžalovaný uviedol, že na osobnej slobode ho obmedzil V. a ten povedal, že keď bol s poškodenou, počul, ako obžalovaný vykrikuje, a tento svedok uviedol, že nebolo počuť nič, lebo bol s poškodenou v nejakej uzavretej miestnosti.

Poškodená si svedka pamätá matne. Keď jej ukázali odznak, pocítila úľavu, ale nechcela veľmi rozprávať. Vie, že sa jej pýtali otázky a sa jej pýtali aj to, či to, čo má na tvári, jej urobil obžalovaný, na čo odpovedala kladne. Potom sa jej svedok opýtal druhú otázku, či ju obžalovaný znásilnil, na čo neodpovedala, bola ticho, nechcela veľmi o tom rozprávať, lebo jej to bolo nepríjemné. Vtedy jej svedok povedal, že znásilnenie je, keď ona povie nie a odmietne sex, a aj napriek tomu prebehol pohlavný styk. Na to odpovedala, že to tak bolo, že mu povedala nie, že si to nepraje.

***

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka:

- splnomocnenej osoby poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. - Mgr. R. V. s vyčíslením škody (č. l. 159 - 171, následne na č. l. 580 - 581)

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli prečítané znalecké posudky:

- znalecký posudok č. 14/2019 zo dňa 01. 06. 2019 vypracovaný Ing. R. T., PhD. (č. l. 224 - 247)
- znalecký posudok č. 15/2019 zo dňa 20. 06. 2019 vypracovaný Ing. R. T., PhD. (č. l. 330 - 376)

K prečítaným znaleckým posudkom obžalovaný k zodpovedanej otázke č. 3 uviedol, že telefónne číslo + XXX XXX XXX XXX je jeho číslom, avšak vo vzťahu k otázke č. 4 sa opýtal, ako vyšetrovateľ mohol vedieť, že poškodená ho má uloženého v jej telefóne pod menom „Infinity“ a že naozaj ide o konverzáciu s jeho osobou.

Predseda senátu prečítal z č. l. 347: „klamárka skurvená; už ťa mám na saláme a dnes to dokážeš“; z č. l. 348 „uvidí sa; kto ako dopadne; ty špina jedna; predstav si, že som len sen, že bol len slniečko v hroznom dni v zime, že som bol dážd v púšti, že som bol zlý ako lev a mäkký ako bavlna.“, na čo obžalovaný reagoval, že on nepoužíva vo svojom vyjadrovaní takéto nadávky a vo vzťahu ku č. l. 348 uviedol, že nie je taký poetik, aby také dačo napísal. V tom čase používal vo vzťahu k poškodenej napr. „máš minerálku v hlave“ alebo „máš inventúru v hlave“. Romantický síce bol, ale len takým spôsobom, že jej napr. posielal srdiečka. Ďalej uviedol, že poškodená mala jeho heslo do mobilu, tak si mohla

odpísať sama sebe, čo chcela. Poškodená povedala, že nebola SIM karta v mobile, z posudku vyplýva, že obidva telefóny boli funkčné.

K prečítaným znaleckým posudkom poškodená uviedla, že sa jedná sa o jej služobný telefón (ku ZP č. 15/2019). Pričom v tomto telefóne mala obžalovaného uloženého pod menom „Infinity“.

- znalecké posudky Kriminalisticko expertízneho ústavu PZ, Slovenská Ľupča (č. I. 611 - 620)

Obžalovaný uviedol, že v ten deň nedošlo k dokonaniu súložu, nakoľko ani on, ani poškodená nevyvrcholili, neuspokojili sa („neurobili“). Keď ona bola na ňom, tak mu znova začala vyčítať a už potom nepokračovali. Následne sa poškodená išla osprchovať, keď sa vrátila, začali jesť, ako už vypovedal a potom zazvonil telefón. Chce sa len opýtať, či bol skúmaný biologický materiál z uteráka, nakoľko to, čo povedala poškodená, považuje za absolútne klamstvo.

Poškodená uviedla, že došlo k dokonaniu súložu z jeho strany s tým, že pokiaľ si pamätá, tak ejakuloval do uteráka. Ona sa vôbec nesprchovala, t. j. celú dobu, ako boli v izbe.

- znalecký posudok č. 22/2019 zo dňa 25. 06. 2019 vypracovaný Ing. C. F. (č. I. 632 - 667)

Obžalovaný uviedol, že mu poškodená nepovedala, že si nepraje, aby preparkoval jej auto. Nepovedala, aby ho nešiel preparkovať. Aj na pojednávaní vypovedala, že nechcela, aby auto zostávalo na spodnom uzavretom parkovisku, ale aby ho preparkoval na horné parkovisko. Ona teda sama povedala, aby auto preparkoval, lebo ju bolela hlava od plaču, ona mu dala kľúče od toho auta. Kľúče od toho auta, ako aj jej telefón našli v jej kabelke.

Poškodená pripomenula, čo už vypovedala, že je pravdou, že Ford je jej služobným autom, bolo v ten deň zaparkované v spodných garážach. Na to parkovisko sa vrátili, keď bola dobitá. Nepovedala mu, aby toto služobné auto preparkoval. Presne si nepamätá, či si kľúče vzal, alebo mu ich dala, ale vo všeobecnosti môže uviesť, že on sa v podstate nikdy nepýtal, či niečo môže, zobral si, čo chcel.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

- oznámenie spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o. o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke (č. I. 262 - 322) [obžalovaný potvrdil, že v deň skutku viackrát volal poškodenej, čo vyplýva aj z tohto dôkazu]
- zápisnice o obhliadke osobného motorového vozidla zn. BMW, o obhliadke miesta činu, o obhliadke osobného motorového vozidla zn. Ford Focus a fotodokumentáciou (č. I. 582 - 606)

Obžalovaný uviedol, že nešoféruje tak, že by mal sedadlo posunuté dozadu, nakoľko nemá také dlhé nohy a ruky, aby potom dočiahol na pedále a na volant. Auto mal zaparkované 30 - 40 m od hotela, kde, keď sa robila fotodokumentácia, tak toto sedadlo mohli posunúť aj vyšetrovatelia, keď hľadali dôkazy, ak bolo vôbec posunuté. Pri fotodokumentácii svojho auta nebol prítomný. Z ďalšej fotodokumentácie vyplýva, že na recepcii, keď prechádzali s poškodenou, táto bola za ním 4 - 5 m, kedy nechala aj lístok na recepcii, a teda mala šancu ujsť, ak niečo robil. Tak isto, čo sa týka fotiek z izby, poukázal najmä na fotky z kúpeľne, z ktorých vyplýva, že sú uteráky hodené na zemi a pýtal sa, ako je to možné, ak poškodená uvádzala, že sprchu nepoužila, tak isto ju nepoužil ani on. Domnieva sa, keď ide o život, jeho slobodu, tak sa bránim. Má mnoho selfie fotiek, z ktorých vidno, ako šoféruje, v akej pozícii. Nie je pravda, že by šoféroval tak, že by mal ležať ako na gauči. Ak sú také dôkazy k dispozícii, nie je s nimi oboznámený. Ak bol taký agresívny, ako to poškodená uvádza, táto mohla kričať. Na hoteli, ktorý bol v tom čase plný, mohla na recepciu zostať a nepokračovať s ním ďalej. Tiež uviedol, že nebol prítomný pri fotení izby.

Poškodená ukázala, ako obžalovaný podľa nej šoféroval, pričom z tohto má vyplývať, že obžalovaný šoférovať takmer v ľahu a nie v priamom sede. Uviedla, že obžalovaný šoféroval takmer v ľahu. Ďalej k možnosti jej úteku uviedla, že keď sa spočiatku bránila, jeho agresivita sa stupňovala, bála sa ho, preto radšej potom bola ticho, nerobila cirkusy, ani sa nesnažila ujsť. Tak isto, čo sa týka lístka, nedovolila si robiť žiadne výstupy, nebránila sa. Nevie, prečo vtedy tak konala, ale už z predchádzajúceho správania obžalovaného v ten deň sa bála, bála sa ďalších úderov, dokonca sa bála, že ju obžalovaný zabije. Všetky tieto okolnosti však už uvádzala vo svojom výsluchu.

- úradný záznam z preverovania v hoteli Residence (č. I. 672 - 679)

Obžalovaný pripomenul, že už na prvom hlavnom pojednávaní k tomuto uviedol, že nie je si istý, či ním predložené fotografie boli z daného dňa, nakoľko mu bolo obhajcom poradené, aby vyšetrovateľovi predložil všetky fotky, ktoré má k dispozícii.

Vzhľadom na nefungujúcu techniku v pojednávacej miestnosti aj napriek pokusu nebolo možné otvoriť CD nosiče, preto bola predsedom senátu oboznámená fotodokumentácia zobrazená v spise, ktorá súhlasí s obsahom CD nosičov.

- fotodokumentácia z kamerového záznamu z McDonald's, Europa Shopping Centre Banská Bystrica a Hotela Residence (č. I. 680 - 701)

Obžalovaný má za to, že aj z týchto fotografií vyplýva, že poškodená mala možnosť úteku. Tiež uviedol, že jemu tieto záznamy neboli prehraté a doteraz nevedel, že sa vo vyšetrovacom spise nachádzajú. Pýtal sa, či nie je zabezpečená aj fotodokumentácia z parkoviska v čase, keď s poškodenou sedeli na káve, z ktorej by bolo možné vidieť, že poškodená si sama sadla do jeho auta.

- správa na obžalovaného z mesta Ružomberok (č. I. 709)
- výpis z Ústrednej evidencie priestupkov (č. I. 710 - 712)
- odpis registra trestov (č. I. 713 - 714)
- trestný spis Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/28/2017.

Listinné dôkazy predložené v prípravnom konaní obvineným a poškodenou (č. I. 500 - 523, 524 - 546) boli čiastočne využívané obžalovaným či poškodenou pri ich výsluchoch či následných vyjadreniach k vykonávanému dokazovaniu. Takisto je časť listinných dôkazov zachytená aj v znaleckom posudku č. 15/2019 vypracovanom znalcom Ing. T., T.. Rovnako je však táto komunikácia zachytená a predložená bez odborného posudzovania, najmä z hľadiska časových súvislostí. Ďalej súd konštatoval, že sa súdnym spise nachádzajú listinné dôkazy:

- vyjadrenie poškodenej zo dňa 01. 10. 2019 (predloženie komunikácie C. Q. a poškodenej, „Mama R.“ a poškodenej, „E.“ a poškodenej): č. I. 407 - 421
- komunikácia predložená obžalovaným na hlavnom pojednávaní dňa 09. 10. 2019: č. I. 423 - 430
- vyjadrenie poškodenej ku komunikácii zo dňa 21. 11. 2019: č. I. 476 - 477
- komunikácia, tri listinné dôkazy predložené obžalovaným na hlavnom pojednávaní dňa 29. 11. 2019: č. I. 478 - 481 + preklad č. I. 523 - 530
- vyjadrenie poškodenej č. I. 545

Súd s vyššie uvedenými listinnými dôkazmi neoboznamoval, pretože sú tu pochybnosti o zákonnosti získania dôkazu a z toho dôvodu aj o jeho použiteľnosti pre rozhodnutie vo veci, ani nie z dôvodu obsahu zabezpečenej komunikácie, ale z dôvodu formy ich zabezpečenia, nakoľko zo zabezpečenej fotodokumentácie komunikácie vo forme tzv. screenshotov nie je možné zistiť o akú komunikáciu ide, teda medzi kým, keďže sú tam uvedené len telefónne čísla či mená bez špecifikácie a súvislostí s vecou a osobami, ktoré majú mať súvis („Mama R.“, „E.“, „C.“ a pod.) s prejednávanou vecou, kedy súd bez ďalších pochybností nemá za preukázané, že konkrétne meno je potrebné spojiť s konkrétnou osobou, ktorá vystupuje v konaní v pozícii obžalovaného, poškodenej či svedkov. Ani obžalovaný a ani poškodená neumožnili nahliadnuť do mobilných telefónov. Tak isto nie je možné zistiť, či ide o úplnú komunikáciu, nakoľko zo zabezpečených fotografií v niektorých prípadoch chýba časová súvislosť. Súd uvádza, že je (aj zákonom) povolené vyhotovovať si tzv. screenshoty komunikácie, je takisto povolené si ju uchovávať akýmkoľvek spôsobom. Je však následne pochybné, ak takýto „dôkaz“ má byť použitý v prospech alebo neprospech vyslovenia viny a odsúdenia. Súd ďalej uvádza, že podstatný obsah komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou je zachytený v znaleckom posudku č. 15/2019 vypracovanom znalcom Ing. T., T.. K predkladanej komunikácii sa vyjadroval aj obžalovaný a aj poškodená, ani jeden nepoprel jej obsah, problematický bol výklad jednotlivých slov či viet, čo bolo ovplyvnené aj samotnou neúplnosťou komunikácie, mnohokrát tam nie je jasná časová súvislosť (chýbajú dátumy).

Ak je potrebné pre účely trestného konania zabezpečiť písomnú komunikáciu alebo telefonickú komunikáciu medzi stranami trestného konania, mal by byť pribratý znalec z odboru elektrotechnika,

ktorý odborne zabezpečí výpis komunikácie, podá k tomu znalecký posudok. Považuje súd za neprípustné z hľadiska vykonávania dôkazov a ich použiteľnosti mať v spise zabezpečenú len fotodokumentáciu, ako je to v tomto prípade (t. j. vo vyššie opísaných listinných dôkazoch) a len na základe odporujúcich si vyjadrení obžalovaného a poškodenej použiť ich pre správne rozhodnutie súdu.

Tiež súd neoboznamoval ani s prekladom listín predložených obžalovaným na hlavnom pojednávaní dňa 29. 01. 2019 (č. I. 523 - 530), pretože ich obsah pretlmočila tlmočnica už na uvedenom hlavnom pojednávaní a poškodenej potvrdila, že dňa 26. 03. 2019 volala matke obžalovaného, pretože šípkou označené číslo je jej. Pozornosti súdu neuniklo, že následne na telefónne číslo matky štyrikrát volalo ďalšie slovenské telefónne číslo (+421 XXX XXX XXX), ktoré sa obžalovaný snažil začierniť, napriek tomu ostalo čitateľné. Ale, ako bolo uvedené, súd nepovažoval oboznamovanie a pripustenie takejto listiny ako dôkaz.

Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku sú návrhy na vykonanie dôkazov: oboznámenie sa so spisom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/158/2018, vyjadrenia autorizovaného servisu vozidiel zn. BMW, znaleckého dokazovania za účelom posúdenia písma poškodenej a za účelom zistenia jej psychického stavu počas napísania lístka, ktorý zanechala na recepcii, ako aj výsluch svedkyne C.M. Q. odmietol.

Súdny spis v manželskej veci poškodenej (návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode) súd nepovažoval za súvisiaci s prejednáványm skutkom, pretože ku skutku došlo dňa 15. 03. 2019, pričom je zo spisovej značky tohto konania zrejmé, že k podaniu návrhu došlo v roku 2018, teda v čase trvajúceho vzťahu s obžalovaným. Poškodenej pri tom už pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 09. 09. 2019 uviedla, že v minulosti boli na súde dva návrhy na rozvod manželstva, ale obidve konania sa skončili zastavením pre späťvzatie návrhu. Vypovedala, že rozvedená nie je, že sa vzťahy s manželom upravili a rozhodla sa v manželstve zotrvať a vytvoriť vhodné rodinné prostredie pre deti. Podľa názoru súdu je nevhodné, aby súčasťou trestného konania, v ktorom sa prejednáva aj násilná trestná činnosť, bolo aj sprístupnenie citlivých informácií o manželstve poškodenej, o jej deťoch a sociálnych pomeroch.

Ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov sú podľa názoru súdu uplatnené oneskorene a išlo o návrhy, ktoré nielen mohli byť uplatnené už v prípravnom konaní, ale najmä o návrhy, ktoré ako dôkazy síce priamo neboli vykonané, ale tieto okolnosti nepriamo vyplývajú z vykonaného dokazovania. K tomu, za akých okolností poškodenej lístok s prosbou o pomoc napísala, sama podrobne vypovedala a jej psychologické posúdenie je súčasťou znaleckého posudku č. 36/2019 vypracovaného znalkyňou Mgr. U. Č. (č. I. 464 - 499), ktorý na hlavnom pojednávaní predniesla a k nemu aj vypovedala a zodpovedala aj otázky obžalovaného. K tvrdeniu obhajcu o tom, že je natoľko skúsený, že dokáže posúdiť a na hlavnom pojednávaní výslovne uviesť, že poškodenej lístok s prosbou o pomoc nenapísala v strese, sa súd nebude vyjadrovať, poukazuje však na výpoveď znalkyne Mgr. U. Č. na hlavnom pojednávaní.

Čo sa týka rozmerov osobného motorového vozidla zn. BMW, radu 7, k tomu je potrebné uviesť, že touto okolnosťou sa zaoberala obhajoba a aj obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 09. 09. 2019 a rovnako bola predmetom výpovede aj pri rozhodovaní o ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby. Je teda nepochybné, že nejde o žiadnu novú okolnosť, o žiadny nový dôkaz. Tiež je potrebné vziať do úvahy výpoveď poškodenej, ktorá podrobne (a to aj na otázky obhajoby) vypovedala, ako a kde sedela v aute obžalovaného. Hoci by sa nasledovné konštatovanie malo nachádzať pri hodnotení dôkazov, už na tomto mieste súd považuje za vhodné uviesť, že obžalovaný tvrdí, že je pravák, zatiaľ čo jeho obhajca tvrdí, že je ľavák. Zrejme pritom nedošlo len k nedorozumeniu, pretože aj z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný šoféroval ľavou rukou a práve svojou pravou rukou zaútočil na poškodenej, ktorá spočiatku sedela na mieste za vodičom, teda za obžalovaným, no následne, keďže obžalovaný počas jazdy si prezeral aj jej telefón, využijúc pri tom násilie - keďže jej schmatol ruku, aby mohla svoj prst priložiť k dotykovej obrazovke jej mobilného telefónu a takto ho odomknúť (predtým obžalovaný mal k dispozícii prístupové heslo - PIN na jej telefón, no poškodenej ho zmenila za použitia odtlačku prstu), a chytil ju aj za vlasy (pravá vlasatá časť a o tom svedčiace poranenie poškodenej), čím došlo k jej posunu na zadnom sedadle, a síce, že vôbec nebola opretá o zadné sedadlo a situovaná už bola k stredovému pásu vozidla, kde ju obžalovaný zrejme odstrčil či raz alebo dvakrát udrel a v rýchlosti, akej išli po diaľnici do Zvolena, ju muselo odhodíť, čím sa udrela o sklo.

Uvedený navrhnutý dôkaz teda nie je pre rozhodnutie vo veci nevyhnutný, pretože by navyše vypovedal len o vonkajších a vnútorných rozmeroch vozidla obžalovaného, nie o priebehu skutku.

Výsluch svedkyne C. Q. bola obhajobou navrhnutý podaním doručeným súdu dňa 23. 08. 2019, pričom súd ju opakovane predvolával, uložil obhajobe zabezpečiť jej prítomnosť na hlavnom pojednávaní a tiež jej za neospravedlnenú neprítomnosť uložil poriadkovú pokutu. Hoci súd disponuje podaním, ktorého obsahom je ospravedlnenie neúčasti na hlavnom pojednávaní dňa 15. 01. 2020, toto (aj keď je na ňom uvedené, že by malo ísť o C. Q.) nie je podpísané, nie je uvedený ani odosielateľ. Súd teda vyčerpал všetky možnosti zabezpečenia účasti C. Q. na hlavnom pojednávaní, hoci od začiatku nebolo celkom zrejmé, k čomu má byť vypočutá. Súd ale rešpektoval právo obžalovaného na obhajobu. Keďže ale ide o väzobnú vec, nie je prípustné, aby dochádzalo k neúmernému predlžovaniu konania a tým aj prípadného väzobného stíhania obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené súd vyššie označené dôkazy odmietol vykonať.

Obhajoba navrhla vypočuť aj svedkov Mgr. R. V. a T. V., príslušníkov SBS na hoteli Residence, ktorí tam boli v čase skutku, ale keďže by ich výpoveď mohla obžalovanému uškodiť, nebola by v prospech obžalovaného, zobrala tento návrh na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní dňa 29. 11. 2019 späť, čomu súd vyhovel.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 15. 10. 2020 uviedol, že je ochotný sprístupniť svoj notebook, aby sa súd oboznámil so všetkou komunikáciou medzi ním a poškodenou. Súd uvedené nepovažoval za návrh na vykonanie dôkazu, preto o ňom ani nerozhodoval, je však potrebné vysloviť, že vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 09. 09. 2019 obžalovaný sám (spontánne) uviedol, že nemohol dať heslá na jeho mobily ani na jeho notebook, lebo si ich skutočne nepamätá, či mu je možné veriť alebo nie. Nemá nič, čo by schovával. On si už na kód nepamätá, lebo v base človek zabudne aj pesničku, čo vedel spievať. Je teda na mieste úvaha súdu, keď je obžalovaný stále väzobne stíhaný, či si predsa len spomenul na prístupové heslo, keď ho nedokázal (alebo nechcel) poskytnúť už v prípravnom konaní (najmä, čo sa týka jeho mobilných telefónov) a zmaril vykonanie znaleckého dokazovania.

Súd vnímal, že si obžalovaný v priebehu hlavného pojednávania, konania pred súdom, zmenil obhajcov. Došlo k tomu v mesiaci december 2019. Obaja obhajcovia, využívajúc pri tom aj možnosť spolupráce, mali teda dostatok času na prípravu na hlavné pojednávanie. Hoci aj vstúpil do prebiehajúceho konania, nemohol súd vyhovieť ich návrhu na odročenie hlavného pojednávania, uvádzajúc, že nemali dostatok času na zabezpečenie a označenie dôkazov. Len obžalovaný disponuje právom na obhajobu a jeho právo spočíva aj v zmene obhajcov, je však len na ňom, kedy toto právo využije a musí si byť vedomý aj prípadných dôsledkov. Na hlavnom pojednávaní dňa 29. 11. 2019 pri tom súd vyslovil jasný názor na ďalší postup súdu, a to aj za prítomnosti obžalovaného. Súd nie je zodpovedný ani za voľbu obhajcov, ani za ich postup v trestnej veci (napr. že využili možnosť nahliadnutia do spisu až ku koncu roka). V zmysle § 36 ods. 4 Trestného poriadku obžalovaný zodpovedá za včasnosť zvolenia obhajcu, pričom zmena obhajcu nie je dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania.

II.

Zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť.

Prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa zmocní cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať, ak spácha čin vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty alebo takým činom spôsobí väčšiu škodu.

Prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmeneý.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Poprel, že by poškodenú znásilnil. Uviedol, že nedošlo k dokonaniu súložie medzi ním a poškodenou. Dňa 15. 03. 2019 ju opakovane kontaktoval, chcel sa s ňou stretnúť, no ona nedvíhala telefón, nakoniec sa však dohodli, že sa stretnú v obchodnom centre Europa v Banskej Bystrici, kde sa stretli už v podzemnom parkovisku. Hoci už tam došlo k nedorozumenia, poškodená robila „cirkus“, v dôsledku čoho jej obžalovaný gestom ukázal, akoby jej vypúšťal vzduch z pneumatík, táto nakoniec s ním išla do kaviarne. Obžalovaný tvrdil, že sa začali objímať, bozkávať, chytali sa za pohlavné orgány, boli ako malé deti. Poškodená chcela večerať, no on mal ešte prácu vo Zvolene. Tak šla s ním, ale už tu si vraj nelogicky sama sadla na zadné sedadlo jeho auta, hoci to predtým nerobievala, len občas sa to stalo. Na ceste do Zvolena mu poškodená vyčítala, že má vzťahy so ženami, on jej zasa vyčítal, že urobila profil na Facebooku s názvom, ktorý sa dá hneď spojiť s ním a jeho družka R. V. môže prísť na to, že ju podvádzá. Poškodená vybuchla, kričala, plakala, vyhrážala sa, že ho udá, tak ju v tom podporil a otočil sa do Banskej Bystrice, až na políciu, kde ho dokonca ona navigovala, ale nakoniec tam nešli, lebo on bol hladný. Tak šli do McDonaldu v Banskej Bystrici, ale poškodená položila jedlo na zem v aute, čo sa mu zhnusilo, chcel sa normálne najesť. No poškodená nevyzerala dobre, bola uplakaná, mala rozmazaný mejkap, bola opuchnutá. Zrejme mu nechcela robiť hanbu, tak povedala, že vo svojom aute má kozmetickú taštičku, dá sa do poriadku. Šiel teda na podzemné parkovisko, k jej autu. Ona ho poslušne čakala v tom jeho. Všetko mu dovolila, aj kľúče od auta mu dala. Keď sa vrátil, povedala mu, že nechce nechávať jej auto v podzemnej garáži, lebo ju na noc zamykajú. Obžalovaný sa teda znova vrátil k jej autu, preparkoval ho na horné parkovisko obchodného centra. Konečne šli na Donovaly, kde medzičasom rezervoval hotel. Aj po ceste na Donovaly mu však vyčítala, že ju klame. Keď tam ale dorazili, chcela si ešte zbaliť z auta veci, takže na recepciu šiel najprv obžalovaný sám, až keď nemal hotovosť vrátil sa do auta a už išiel na hotel aj s poškodenou. Na izbe si ona hneď na neho sadla, ale súlož nedokončili, lebo zasa bola poškodená hysterická, potom im aj zvonil izbový telefón a on mal ísť auto preparkovať. Modriny mala poškodená už počas ich vzťahu, zrejme mali pochádzať od manžela. Na stretnutí dňa 15. 03. 2019 mala hrubú vrstvu mejkapu, no aj tak jej malo byť vidno červené bodky pod očami, pričom sa jej pýtal, z čoho to má. Nemohol sa teda dopustiť ani jedného z trestných činov, ktorý sa mu kladú za vinu.

Aj obhajcovia JUDr. Matušková a JUDr. Múkera, st. spochybňovali, že došlo k znásilneniu. Poukazovali na to, že súlož bola vykonaná zo strany poškodenej dobrovoľne, mala s obžalovaným mimomanželský vzťah, v ktorom asi nemožno očakávať, že ak sa milenci stretnú, tak sa budú na hoteli len rozprávať a ležať vedľa seba. S poškodenou navštívili spoločne niekoľko hotelov, ktorých zoznam boli ochotní aj predložiť, a všade v nich malo dôjsť k súloži. Poškodená je dospelá žena, má sexuálne skúsenosti, na hotel nebola dotiahnutá. V konaní nebol vykonaný jediný dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že bola k súložiu donútená násilím alebo hrozbou násilia. O tom, že sa poškodená snažila brániť odtlačaním obžalovaného a opakovala, že nechce súložiť, neexistuje žiaden dôkaz. Nebola urobená rekonštrukcia, čo považuje obhajoba za chybu prípravného konania. Poškodená nemala roztrhnuté nohavičky ani podprsenu. Osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus nepatrí poškodenej, je to jej služobné motorové vozidlo a nemohlo dôjsť k jeho neoprávnenému použitiu. Sama poškodená sa domáhala, aby auto neostalo v podzemnom parkovisku. Je známe, že podzemné parkovisko v obchodnom centre Europa sa od určitej hodiny zamyká, nie je možné z neho teda vyjsť a ak poškodená s obžalovaným vedeli, že sa z hotela vrátia neskoro v noci alebo nad ráno, je logické, že jej auto bolo preparkované. Absentuje, že by jej kľúče zobral násilím, proti jej vôli. Práve naopak, ona mu kľúče dala, on preparkoval, vrátil jej kľúče. Kde v tomto opise možno nájsť neoprávnenosť? Nedošlo ani k obmedzovaniu osobnej slobody, pretože cesta do Zvolena nebola bezúčelná, obžalovaný mal tam prácu, mal vymeniť svetelné zariadenia v 101 drogerie. Odtiaľ sa poškodená s obžalovaným vrátili. Neexistuje dôkaz o tom, že by počas jazdy mal obžalovaný poškodenej ublížiť, pretože nebolo zistené, či je to vzhľadom na rozmery vozidla zn. BMW možné. Zo skutkovej vety obžaloby nevyplýva, v akom čase malo dôjsť k obmedzovaniu osobnej slobody poškodenej, či sa poškodená mohla brániť. V rámci analýzy prípravného konania syn obhajcu JUDr. Múkeru, st. jednoznačne vyslovil názor, že poškodená mohla kedykoľvek ujsť. Obžalovaný je ľavák, ako mohol poškodenú biť. Poškodená napísala lístok s prosbou o pomoc istotne v pokoji, pretože obhajca nedokázal pri dopravnej nehode vytočiť ani číslo 158, bol v takom strese. Poškodená napísala

lístok úhladným písmom, v strese nebola. Kde ten lístok našla, odkiaľ bol a kde sa dostala k peru? Zo znaleckého dokazovania je síce nepochybné, že poškodená určité zranenia utrpela, ale nebol zistený mechanizmus ich vzniku, a teda ich nemožno pričítať obžalovanému v jeho neprospech. Je pravdou, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený pre ublíženie na zdraví, ale nie je žiadne monštrum ani násilník, aj v tom predchádzajúcom skutku bitku vyprovokoval barman, obžalovaný nebol priamym útočníkom. Obžalovaný má byť spod obžaloby oslobodený.

***

V skutkovej vete obžaloby je vyjadrený len jeden skutok, ku ktorému došlo dňa 15. 03. 2019 v čase od (najneskôr po) 15.24 h až do vykonania súložie, po ktorej nasledovalo zadržanie obžalovaného a obmedzenie jeho osobnej slobody dňa 16. 03. 2019 o 01.00 h. Nemožno teda súhlasiť s obhajobou, že nie je jasne vymedzený čas, po ktorý malo trvať protiprávne konanie obžalovaného. Rovnako, zrejme ušlo pozornosti obhajoby, že v prípade žalovanej trestnej činnosti sa jedná o jednočinný súbeh, aj keď rôznorodý, pretože jediným konaním (skutkom vymedzeným vyššie uvedeným časom) obžalovaný naplnil znaky skutkových podstát štyroch trestných činov, ktoré sa od seba odlišujú objektom, ktorý je znakom týchto skutkových podstát (ochrana zdravia, právo na osobnú slobodu, právo ženy rozhodovať slobodne o jej pohlavnom živote, vlastnícke právo). Tiež ani jedna zo skutkových podstát trestných činov, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu, nevyžaduje vymedzenie určitého času na to, aby k spáchaniu takého trestného činu došlo.

Trestný čin znásilnenia

Objektom tohto trestného činu je právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote. Predmetom útoku v oboch alternatívach jeho spáchania je osoba ženského pohlavia. Nezáleží na spôsobe života ženy, na jej povesti, ani na tom, či ide o ženu pohlavne nedotknutú. Môže ísť aj o ženu, s ktorou páchatel v minulosti mal pohlavný styk, prípadne s ňou žije v manželstve alebo ako druh.

Ak teda obhajoba poukazovala na to, že poškodená mala mimomanželský vzťah s obžalovaným a v podstate sa stretávali len preto, aby spolu súložili, neznamená to, že obžalovaný sa nemôže aj vo vzťahu k poškodenej dopustiť trestného činu znásilnenia. Nie je možné poškodenú vykresľovať len v tom svetle, že ona je tá zlá, lebo podvádzala svojho manžela, žije aktívny sexuálny ale aj milenecký život s obžalovaným, ktorého dokonca miluje, a preto si zrejme musí byť vedomá toho, že obžalovaný ju na hotel nevezme pre nič iné, len pre to, aby spolu súložili. Je pravdou, že obaja žili veľmi aktívny milenecký život, ani jeden z nich to nepoprel, ale z výpovede poškodenej (na hlavnom pojednávaní dňa 09. 09. 2019) napríklad vyplynulo, že nebola s obžalovaným v každom hoteli, ktorý sa nachádza na ňom pripravenom zozname a tiež poprela, že by v každom jednom spolu len súložili. Ak by to tak aj bolo, nie je možné zneužiť to a využiť na to, že poškodená, ktorá údajne dobrovoľne vstúpi dňa 15. 03. 2019 na izbu v hoteli Residence, musí dovoliť obžalovanému, aby s ňou súložil. Hoci si súd uvedomuje závažnosť prejednávaneho skutku a rešpektuje aj práva na ochranu osobnosti, je nútený priamo uviesť, že poškodená nie je ženou ľahších mravov, ktorej (len sexuálne) služby využíval obžalovaný. Obaja vytvorili pár, ktorý možno harmonický nebol, ale obom im na sebe záležalo. A ani obžalovaný nie je človekom, ktorý by mohol morálne súdiť a odsudzovať poškodenú, pretože aj on klamal svoju družku a podvádzal ju s poškodenu. V každom vzťahu sú dve osoby a nikdy nie je jeden z páru len zlý a ten druhý len dobrý, vždy sa obidve strany vo väčšej alebo menšej miere vyskytujú u každého. Preto nie je vôbec účelné, vhodné a ani čestné, aby obhajoba obžalovaného smerovala k negatívnemu vykresleniu poškodenej v tom smere, že musí za každých okolností s obžalovaným súložiť.

Za súlož treba považovať spojenie pohlavných orgánov muža a ženy, pričom stačí, ak došlo len k čiastočnému vsunutiu pohlavného údu muža do pošvy ženy. Spojením pohlavných orgánov je znásilnenie dokonané bez ohľadu na to, či došlo k pohlavnému uspokojeniu.

Keďže obžalovaný sám uviedol, že s poškodenu súložili, teda že došlo k vniknutiu jeho penisu do pošvy poškodenej, čo poškodená tiež potvrdila, pre prijatie záveru, že došlo k súložiu, už nie je ďalej ani potrebné skúmať, či sa obžalovaný sexuálne uspokojil, teda či ejakuloval alebo nie a či ejakuloval do uteráka, do pošvy poškodenej alebo kdekoľvek inde. Takisto nie je potrebné „hľadať“ stopy či prítomnosť jeho spermii na hotelovej izbe, na postelnej bielizni či na uteráku, pohodenom v kúpeľni hotelovej izby či na samotnej izbe (porovnaj fotodokumentáciu na č. I. 593). Z tejto fotodokumentácie tiež vyplýva, že

poškodená na sebe nemala ani nohavičky, ani podprsenku (hoci obhajoba v záverečnej reči tvrdila, že k súložiu nemohlo cez nohavičky dôjsť) a ich strhnutie z tela poškodenej skutková podstata trestného činu nevyžaduje, preto nie je skutočne potrebné, aby bola spodná bielizeň ženy pri súložii roztrhnutá.

Aj tento prejednávany prípad je potrebné vnímať v kontexte jeho konkrétnych okolností, v kontexte konkrétnych dvoch ľudí - obžalovaného a poškodenej. Je potrebné pre to upustiť od akejkoľvek utkvalej a zaužívanej predstavy, že znásilnením je len skutok, po ktorom má žena zranenú pošvu, došlo k roztrhaniu oblečenia či spodnej bielizne, prípadne k nejakým iným a ďalším zraneniam. Aj násilie či hrozbu násilia, ktorou bola žena (poškodená) donútená k súložiu, netreba vnímať len za prítomnosti bitky, kriku. Donútením ženy k súložiu sa rozumie prekonanie vážne mieneného odporu ženy alebo podľahnutie ženy pri zistení beznádejnosti odporu, so zreteľom na to, že jej páchatel' za použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia nedal žiadnu možnosť odpor prejavíť.

V neposlednom rade nemožno opomenúť, že o znásilnenie ide aj vtedy, ak muž zneužije bezbranosť ženy (pozri druhú časť vety skutkovej podstaty trestného činu znásilnenia). Bezbranosťou pri tom nie je len stav, kedy by žena nedokázala prejavíť svoju vôľu napr. v dôsledku duševnej choroby, opitosti či vplyvu omamných látok, ale je ňou aj stav, v ktorom žena nie je schopná klásť odpor proti konaniu muža, pretože sa pre svoju fyzickú neschopnosť nemôže brániť.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodená verbálne vyjadrila svoju vôľu nevykonať na izbe hotela Residence dňa 15. 03. 2019 s obžalovaným súlož. Okrem verbálneho prejavu, tohto aj aktívne od seba odtlačala, ale tento ju priľahol. Ak sa vezme (z hľadiska somatických vlastností) do úvahy, že obžalovaný mal v čase skutku cez 90 kg, je vysoký viac ako 180 cm a poškodená je chudá, nižšieho vzrastu (čo je objektívne zistiteľné z prehliadky tela obžalovaného na č. l. 387 - 397, zo zvukovo - obrazového záznamu z výpovede poškodenej v prípravnom konaní a fotodokumentácie jej zranení, č. l. 383 - 386), pričom bola podľa jej vlastných slov v tom čase už vyčerpaná, unavená (časovo ide o takmer sedem hodín, odkedy sa s obžalovaným stretla v obchodnom centre Europa, teda čas od 15.24 h do cca 22.24 h, keď vstupujú do výťahu hotela), je z objektívneho hľadiska pochopiteľné, že poškodená nemusela dokázať klásť taký aktívny odpor, že by obžalovaného od seba odtlačila alebo ho dokonca zhodila z postele či prudko odstrčila. Navyše nie je v tomto bez významu ani znalecké dokazovanie a výpoveď Mgr. U. Č. (psychologička), ktorá vypovedala, že v čase, keď prišla poškodená na hotel zo psychologického hľadiska našla riešenie situácie v tom, že zanechala na recepcii lístok o pomoc, čím prenechala akoby zodpovednosť za ďalšie udalosti na niekoho iného. Ona vtedy „dokonala svoj plán“, čakala na to, kedy bude po všetkom. Je takisto pochopiteľné, že ho odtlačiť nevedela, že nevedela zabrániť nechcenej súložii.

Pri hodnotení dôkazov a úvahách o tom, či došlo k použitiu násilia alebo hrozbe bezprostredného násilia pri súložii a tiež k zneužitiu jej bezbrannosti poškodenej nemožno teda vyselektovať len čas po 22.24 h, kedy je zrejmé, že k súložiu došlo, ale treba brať do úvahy všetky okolnosti, aj časovo predchádzajúce, ktoré mali vplyv na konanie poškodenej a aj obžalovaného. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že dňa 15. 03. 2019 sa obžalovaný s poškodenou nestretol v pozitívnej, dobrej atmosfére, čakal ich rozchod, resp. išlo o stretnutie, na ktorom už mala byť poškodená rozhodnutá, že vzťah ide ukončiť a aj obžalovaný v ňom nemienil pokračovať. Oni dvaja neboli dohodnutí na romantickom stretnutí, nemali naplánovanú návštevu hotela. Obžalovaný si teda vôbec nemusel byť istý a vedomý toho, že po tomto stretnutí v obchodnom centre by mohlo dôjsť aj k súložiu, resp. k milovaniu. Obžalovaný s poškodenou nešli na hotel, lebo sa nechceli rozísť, lebo im bolo spolu dobre. Práve naopak, boli pohádaní, mali za sebou napätú cestu do Zvolena a návrat do Banskej Bystrice, nákup (nechutného) jedla v McDonalde a nakoniec preparkovanie vozidla poškodenej. Až tu, v aute obžalovaného stojacom na hornom parkovisku, sa tento rozhodol, že zarezervuje izbu, pričom v Banskej Bystrici a vo Zvolene bolo obsadené. Ak sa teda obhajoba domnieva, že priamo pri súložii poškodená „neschytala facku“, nestrhol z nej obžalovaný oblečenie, nesotil ju na posteľ, prečo pri svojich úvahách o obhajobe absolútne opomenula vyššie opísané okolnosti. Odpoveď na to je celkom jednoduchá, pretože takýmto „výkladom“, takýmto rozčlenením si obžalovaný ľahšie dokázal prispôbiť (o tomto sa ešte súd zmieni v ďalšom texte) svoju výpoveď. Obhajoba sa snažila zo skutkovej vety obžaloby vyčleniť konkrétne časti (sekvencie) pre ten ktorý trestný čin, no zjavne si neuvedomila, že ide o jeden skutkový dej, v ktorom všetko so všetkým súvisí, a nemožno selektívne posudzovať jednotlivé čiastkové úkony či čiastkové konanie.

Neobstojí ani tvrdenie obžalovaného, ktorý uviedol, že nemohol poškodenú znásilniť, pretože poškodená na hotelovej izbe „bola vlhká“, čo je podľa neho dôkazom, predpokladom toho, že je vzrušená a chce súložiť (tvrdil, že žena, ktorá nechce vykonať súlož, nie je vlhká). Pošva alebo vagína je svalovo - väzivová trubica, je vývodnou pôrodnou cestou a súčasne aj kopulačným orgánom. Vnútro vystiela sliznica, ktorá je krytá nerohovatejším dlaždicovým epitelom, ktorý neobsahuje nijaké žliazky. Sekrét zvlhčujúci povrch sliznice pošvy je transsudátom (nahromadenou tekutinou) ciev stien pošvy a produkt bakteriálnej flóry osídľujúcej pošvu (*Lactobacillus acidophilus*). Ženská pošva je teda vlhká vždy, pretože na povrchu sliznice sa vytvára sekrét, nie je to znakom sexuálnej vzrušenosti, je to prejavom prirodzeného vaginálneho prostredia zdravej ženy. Tento sekrét plní funkciu čistenia a ochraňuje pošvu pred vysušením, poranením a infekciami. V intímnom živote pomáha pri pohlavnom styku, ale až vďaka obsahu feromónov môže pôsobiť vzrušivo. Samotné vlhké prostredie ženského pohlavného orgánu nie je znakom toho, že poškodená chcela dňa 15. 03. 2019 súložiť s obžalovaným a nezbavuje ho to ani zodpovednosti zo spáchania tohto trestného činu.

Trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla (podľa § 216 Trestného zákona)

Objektom trestného činu je vlastníctvo vecí, pokiaľ ide o oprávnenie vec užívať a mať ju v držbe. Ide o tzv. krádež úžitku formou zmocnenia sa cudzieho motorového vozidla s úmyslom odviezť sa a potom ho opustiť. Cudzí motorové vozidlo možno analogicky porovnať a vysvetliť aj ako pojem cudzia vec, teda vec nepatriaca páchatelovi vôbec, alebo nepatriaca iba jemu, a ktorú páchatel nemá vo svojej dispozícii. Pokiaľ ide o vlastníctvo vecí, môže ísť o vlastníka ale rovnako aj držiteľa či inak oprávnenú osobu vec užívať.

Toto ustanovenie ďalej predpokladá, že páchatel má úmysel používať motorové vozidlo iba „prechodne“, t. j. disponovať ním len relatívne krátky čas. Úmysel páchatelja musí zahnúť aj zámer vrátiť vozidlo po prechodnom používaní osobe, ktorej bolo odňaté, alebo jej umožniť, aby obnovila svoje dispozičné právo nad ním.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 15. 03. 2019 poškodená (už pred stretnutím sa s obžalovaným, cca o 15.24 h) zaparkovala služobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, evidenčné číslo F. XXX T., v podzemnom parkovisku obchodného centra Europa (Europa Shopping Centre) v Banskej Bystrici, o ktorom je všeobecne známe, že sa počas noci, v čase od 21.30 h, zatvára. V konaní nebolo pochýb o tom, že uvedené vozidlo poškodená využívala, poskytol jej ho zamestnávateľ.

Obžalovaný tvrdil, že poškodená chcela, aby jej služobné auto preparkoval. Poškodená zasa uviedla, že mu to nepovedala, nevedela s istotou uviesť, či mu kľúče od auta dala, alebo si ich zobral sám. Z týchto dvoch protichodných tvrdení sa súdu na základe vykonaného dokazovania javí ako pravdivá práve výpoveď poškodenej. Súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že ho o preparkovanie auta požiadala a ani tvrdeniu obhajoby, že každý vie, že sa podzemná garáž zamyká počas noci a kto sa vracia pre auto v noci, je normálne, že si ho preparkuje na voľne dostupné (horné) parkovisko.

V tejto súvislosti súd poukazuje na podstatnú vec, a síce, že poškodená pôvodne nechcela a ani neplánovala s obžalovaným ísť na hotel, teda nechcela sa vzdialiť z Banskej Bystrice, vzdialiť sa na tak dlhý čas. Opätovne súd pripomína, že poškodená sa s obžalovaným stretla, aby vzťah s ním ukončila. Po tomto rozhovore sa chcela vrátiť domov, k svojim deťom. Teda určite v čase, keď sa podzemné parkovisko obchodného centra nezatvára. Stretnutie však dopadlo inak - tak, že ju obžalovaný eskalátorom do podzemných garáží v podstate prinútil (resp. nedal jej inú možnosť) nastúpiť do jeho auta, ktorým išli do Zvolena, cca o 18.26 h (pozri fotodokumentáciu z podzemného parkoviska, č. I. 699). Následne je vozidlo zn. BMW patriace obžalovanému zachytené na kamerovom systéme podzemného parkoviska až dvakrát, v čase o 20.02 h a o 20.47 h, oba razy jeho vozidlo z garáží vychádza (nie vchádza a vychádza, len vychádza). To ale nie je poslednýkrát, kedy je obžalovaný na kamerách zachytený, pretože sa o 20.52 h vracia do podzemných garáží pešo, aby o 35 sekúnd neskôr vyšiel z podzemných garáží vozidlom zn. Ford Focus - vozidlom poškodenej (č. I. 700 - 701 a tiež č. I. 696 - 697). Z uvedeného ale vyplýva, že obžalovaný vo svojej výpovedi pred súdom nehovoril pravdu o tom, keď uviedol, že sa do podzemnej garáže vrátil len raz (pre kozmetickú taštičku) a potom už parkoval na hornom parkovisku a vrátil sa preparkovať auto poškodenej, pretože je evidentné, že sa vrátil na podzemné parkovisko svojím autom medzitým ešte raz a túto okolnosť zamlčal, čo ale potom nasvedčuje objektívnosti výpovede poškodenej, že ho nežiadala o preparkovanie auta a že nemala

pôvodne v úmysle ísť s obžalovaným na hotel na Donovaly, pretože v tom čase ešte stále verila, že sa jej podarí ujsť. [Definitíva v jej rozhodnutí, že počká, ako to dopadne, prišla v podobe plánu zanechať lístok na recepcii až na Donovaloch (porovnaj výpoveď znalkyne Y. Č.).] Obžalovaný aktívne hľadal voľné miesta v hoteli, a keď našiel a izbu aj rezervoval, vedel, že sa s poškodenou skoro nevráti, možno až ráno a rozhodol, že jej auto preparkuje. Poškodená, vzhľadom na predchádzajúce konanie obžalovaného, ktorý ju proti jej vôli zaviezol aj do Zvolena, kde ju ešte aj cestou zbil a neustále ju obmedzoval na jej osobnej slobode (o čom sa súd ešte zmieni v ďalšom texte), hoci s tým ona aj výslovne nesúhlasila, ešte odpor kládla (snažila sa aj z auta vyjsť, zavolať pomoc), nemohla reálne požiadať (v pravom slova zmysle prejavíť vôľu - žiadať o aktívne konanie iného) obžalovaného o preparkovanie jej auta. Od času návratu na podzemné parkovisko až po samotné preparkovanie ešte minimálne raz v podzemnom parkovisku bola, nie je dôvod domnievať sa, že ak chcela od obžalovaného preparkovať auto, urobila by tak už prvýkrát. Nechcela by len kozmetickú taštičku, potom by sa znova nezmyselne, bezúčelne vracali do podzemného parkoviska, aby nakoniec išiel obžalovaný na toto parkovisko peši. Zrejme práve obžalovaný konal urýchlene, s cieľom auto poškodenej preparkovať už aj skôr, no sám si vopred nepremyslel, či jeho auto má za ten čas byť na hornom alebo podzemnom parkovisku.

Uvedeného trestného činu sa obžalovaný nemusí nevyhnutne dopustiť voči poškodenej, teda voči jej patriacemu vozidlu. Osoba vlastníka či držiteľa je pre naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu nepodstatná. Významnými okolnosťami sú, že vozidlo zn. Ford Focus nepatrí a nepatrilo obžalovanému, kľúčmi od neho nedisponoval, na užívanie tohto vozidla oprávnenie nemal. Jeho úmyslom bolo preparkovanie vozidla, teda užívanie cudzieho auta na krátky čas, bez úmyslu užívať ho dlhodobo (v tomto prípade by už išlo o krádež), s úmyslom vrátiť kľúče poškodenej. Je teda nepochybné, že obžalovaný svojím konaním naplnil aj znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu a neoprávnene používal cudzie motorové vozidlo, ktoré ku dňu skutku (15. 03. 2019) malo hodnotu 10 421,00 Eur.

Trestný čin obmedzovania osobnej slobody

Bránenie v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu bráni o svojom pohybe slobodne rozhodovať. Bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť ťažko prekonateľné. Dĺžka doby, počas ktorej sa obmedzuje sloboda, nie je rozhodujúca, môže ísť aj o obmedzovanie počas krátkej doby (napr. uzavretie v miestnosti alebo v budove, znemožnenie pohybu zviazaním končatín, zvieraním v náručí, bránenie poškodenému vo vystúpení z dopravného prostriedku, uzamknutie dverí auta a pod.). K bráneniu užívať osobnú slobodu musí dôjsť bez oprávnenia.

Obhajobe prekázalo, že v skutkovej vete chýba časový úsek, počas ktorého malo dochádzať zo strany obžalovaného k obmedzovaniu osobnej slobody poškodenej. Tiež tvrdila, rovnako aj obžalovaný, že poškodená mala viac možnosti úniku, dokonca musela vedieť otvoriť auto, pretože nie je možné, aby sa auto zn. BMW otvorilo nedalo (prirovnanie k horiacemu autu).

Prokurátor v odôvodnení obžaloby vymedzuje časový úsek trvania tohto trestného činu na čas strávený vo vozidle obžalovaného, čo je v podstate čas od cca 18.26 h (18.27 h po zaokrúhlení časového údajá na sekundy, č. l. 699) až po vstup poškodenej na recepciu hotela Residence o cca 22.23 h (č. l. 690), teda bezmála 4 hodiny. Počas tejto doby sa poškodená z auta obžalovaného nevzdialila, a hoci toto nehorelo (porovnanie možnosti úniku podľa obhajoby), nedokázala ho otvoriť, resp. sa jej to nepodarilo, a to aj napriek tomu, že uzamykanie tohto typu auta nie je pre ňu neznáme. Súd by túto okolnosť hypoteticky mohol prirovnať k situácii zmienenej v záverečnej reči obhajcom JUDr. Múkerom, st., ktorý uviedol, že pri dopravnej nehode bol v takom strese, že nedokázal na mobilnom telefóne vytočiť ani číslo 158. Niet pochyb o tom, že v inej situácii by obhajca vytočil akékoľvek telefónne číslo vedel. Súd neberie na ľahkú váhu obhajcovu prirovnanie (bohužiaľ) z vlastných životných skúseností, avšak prostredníctvom neho konštatuje, že v určitých (stresových, vypätých, strach navádzajúcich) situáciách človek inak pre neho jednoduché, banálne veci nedokáže urobiť, pretože je tak veľmi ovplyvnený svojimi emóciami (strachom, stresom ale i šťastím, plačom a pod.) a svoje konanie vedome (rozumovo) ovládať nevie. To sa zrejme udialo aj v tomto prejednávacom prípade, pričom vysvetlenie tohto konkrétneho konania poškodenej veľmi podrobne vysvetlila vypočutá znalkyňa Y. Č., a to aj napr. zmieneným konštatovaním, že každý je iná osobnosť; to, čo unesie jeden, neunesie druhý či tretí. Inak povedané, nie je možné porovnávať svoje konanie v určitej situácii s konaním druhého a očakávať od neho, že sa má v tej istej situácii zachovať takisto.

Ďalej je potrebné zdôrazniť aj dĺžku trvania vzťahu obžalovaného s poškodenou a dôvod, prečo z auta poškodená nevystúpila, nehľadať len v tej danej konkrétnej chvíli - dňa 15. 03. 2019 v čase od 18.26 h do 22.23 h, ale komplexne prihliadajúc na ambivalenciu poškodenej, na jej očakávania od obžalovaného, na jej sklamanie až rezignáciu, hľadanie riešenia a jeho nájdenie, ale tiež na myšlienku, aby obžalovaného neprovokovala, nedávala mu dôvod byť agresívnejším. Opakovane pritom poškodená uvádzala, že sa z auta, ak mohla, pokúšala vystúpiť, ale okrem toho, že sa jej to nedarilo, keď obžalovaný videl, že sa chytila kľučky auta, „chytal nervy“. Aj keď len okrajovo, nie je úplne bez významu ani to, že poškodená nemala reálne (až na pár výnimiek) možnosť z auta obžalovaného vystúpiť, pretože toto bolo v pohybe - po diaľnici do Zvolena a naspäť do Banskej Bystrice a následne na Donovaly. Asi je nemožné spravodlivo od poškodenej očakávať, aby ohrozila seba samu na živote a zdraví vystúpením z idúceho vozidla len preto, že to prípadne od nej bude v budúcnosti obhajoba obžalovaného požadovať, teda poukazovať na to, že keď sa tak bála, mala určite ujsť, bez ohľadu na prípadné možné následky. To, že na hoteli nijako už nevzbudzovala pozornosť, má tiež svoje vysvetlenie vo výpovedi znalkyne Y. Č., lebo v tom čase už poškodená zanechala na recepcii lístok so žiadosťou o pomoc.

Poškodená vypovedala, že s obžalovaným nechcela ísť do Zvolena, nechcela do jeho auta nastúpiť, ale svojim postojom jej obžalovaný zabránil ísť k jej autu a donútil ju nastúpiť do toho jeho. Nemohla sa slobodne rozhodnúť, nemohla sa voľne pohybovať, nemohla sa slobodne rozhodnúť, kam, s kým a ako pôjde. Musela nastúpiť do auta obžalovaného, na tomto mieste ani obžalovaný nehovorí o inej možnosti. Nevypovedal, že by poškodenej ponúkol možnosť (právo) ísť jej autom. Sám spontánne vypovedal, že pri odchode z Európy nastúpili do jeho auta. Ak by mal súd uveriť jeho výpovedi, že poškodená s ním chcela ísť do Zvolena, chcela sa navečerať, mohla predsa ísť svojím autom, alebo obaja mohli ísť jej autom. Mohol jej dovoliť počkať ho (keď už mal vo Zvolene také neodkladné pracovné povinnosti, o ktorých nevykonaní sa ani nevyjadroval ako o negatívnych dôsledkoch na jeho podnikanie) a následne sa ísť navečerať. Ak by bola pravdivá práve jeho výpoveď, ktorá však podľa názoru súdu, po vykonanom dokazovaní, touto vlastnosťou nedisponuje, pretože pravdivá v jej celosti určite nie je, nie je súdu jasné, z akého dôvodu ju tak veľmi kontroloval, keď podľa neho so všetkým súhlasila.

Z vyššie uvedeného teda nepochybne vyplýva, že obžalovaný bránil poškodenej v užívaní osobnej slobody tým, že ju umiestnil do svojho auta a z neho jej uniknúť nedovolil, resp. nedopustil, aby taká možnosť nastala. Bránil jej tým, že ak by sa chcela (v čase skutku) slobodne pohybovať, musela by samu seba ohroziť na živote alebo zdraví. Musela by vystúpiť z idúceho auta. Bránenie bolo teda ťažko prekonateľné. Počas jazdy a krátkych zastavení na parkovisku v Banskej Bystrici (v obchodnom centre) nemohla slobodne z auta vystúpiť, lebo obžalovaný začal byť agresívny. Hoci vytočila tiesňovú linku na mobilnom telefóne obžalovaného po tom, čo sa ozval neznámy hlas hovoriaci inou ako slovenskou rečou, zložila, lebo by vzbudila ešte väčšiu (negatívnu) pozornosť obžalovaného.

Vytvorením podmienok v osobnom motorovom vozidle zn. BMW, kde po celú dobu bola prítomná aj poškodená, ktorá aj v dôsledku agresívneho správania sa obžalovaného (vulgárne a násilné správanie), ktorým jej neumožnil necestovať s ním do Zvolena, resp. ísť tam iným spôsobom, a následne jej neumožnil v Banskej Bystrici na parkovisku vystúpiť (kde ju v podstate mal pod kontrolou, pretože on išiel do jej auta po kozmetickú taštičku, on jej preparkoval vozidlo), ale ju viezol ďalej až na Donovaly, sa obžalovaný dopustil trestného činu obmedzovania osobnej slobody. Navyše sa počas jazdy vozidlom dopustil na poškodenej aj trestného činu ublíženia na zdraví, teda aj fyzicky na poškodenú zaútočil, čím ju nepochybne vystavil aj ťaživej psychickej situácii. Bránil jej v užívaní jej mobilného telefónu, ktorý od nej zobral a násilím ju prinútil odomknúť ho, aby si mohol prezerať jeho obsah, hoci poškodená s tým nesúhlasila (porovnaj jej výpoveď, keď v minulosti mu dokonca poskytla heslo do mobilného telefónu, ale pred skutkom ho zmenila - a síce dal sa odomknúť iba odtlačkom jej prsta, čo sa obžalovanému aj podarilo). To, že sa s ňou hádal obžalovaný aj počas cesty, vypovedal aj on sám, lebo od nej požadoval zrušenie profilu na sociálnej sieti, aby sa o ich vzťahu nedozvedela jeho družka. V súvislosti s jeho správaním a konaním vytrhol poškodenej aj vlasy, ktorých prítomnosť je objektívne zistiteľná a bola preukázaná aj vykonaným dokazovaním - fotodokumentácia z obhliadky osobného motorového vozidla zn. BMW patriacemu obžalovanému (č. I. 591 - 592), najmä stopa č. 1, ktorá (okrem iných stôp) bola predmetom aj znaleckého skúmania a zo záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Lupča č. ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2019/862 zo dňa 04. 06. 2019 vyplýva, že tieto vlasy patria poškodenej (výsledky DNA analýzy). Súd v tomto prípade neuveril obhajobe obžalovaného, že za vlasy ju pri súložii ťahal (bežne), lebo sa jej to páčilo a že v jeho aute veľakrát súložili, preto tam sú jej vlasy. Je samozrejme možné, že sa v aute obžalovaného nachádzali vlasy poškodenej, pretože

Ľudské vlasy bežne vypadávajú, ale je vylúčené, aby vypadávali v chumáčoch, zhodou okolností blízko v čase obhliadky vozidla dňa 16. 03. 2019 v čase od 02.15 h do 03.45 h (tesne pred skutkom), keď v ten daný čas určite s poškodenou obžalovaný v aute nesúložil, dokonca, keď sa tak veľmi obával prezradenia ich vzťahu a toho, že by sa tom mohla dozvedieť aj jeho družka (jeho obavy z toho, že by prostredníctvom profilu M. N..E..L.. mohla jeho družka zistiť, že ju podvádza, pretože len on má na Slovensku také iniciály a je teda ľahko spoznatelný - porovnaj jeho výpoveď). Je potom len veľmi málo pravdepodobné, že by tieto vlasy poškodenej boli v jeho aute z predchádzajúceho stretnutia, pretože to by znamenalo, že družka obžalovaného ich vzťah mohla odhaliť už dávno. Je málo pravdepodobné, že by obžalovaný mal obavy z existencie profilu na sociálnej sieti a zároveň vo svojom aute zanechával stopy po mimopartnerskom vzťahu s poškodenou v podobe jej svetlých, blond vlasov, keď napr. tiež vypovedal, že v hoteli Residence na Donovaloch dňa 15. 03. 2019 nechcel platiť platobnou kartou, lebo majú s družkou spoločný účet a hneď by videla, že bol v hoteli v noci.

Trestný čin ublíženia na zdraví

Skutočnosť, že poškodená utrpela zranenia v podobe pomliaždenia hlavy a tváre, pomliaždenia druhého prsta pravej ruky, pomliaždenia stehien obojstranne, pomliaždenia oblasti ľavej lopatky bedrovej kosti a odreniny hornej pery, ktoré si vyžiadali jej práceneschopnosť v trvaní od 18. 03. 2019 do 27. 03. 2019, teda po dobu 9 dní, objektívne potvrdzujú vykonané dôkazy - výpoveď znalca MUDr. Y. V., znalecký posudok č. 15/2019 zo dňa 24. 06. 2019 (č. l. 413 - 458), fotodokumentácia zranení poškodenej (č. l. 383 - 386), výpoveď poškodenej, svedecké výpovede C. V. a Bc. Y. V. a nepriamo i výpoveď obžalovaného (ktorý nespochybnil ich existenciu, spochybňoval ich pôvod v jeho konaní ako i mechanizmus vzniku poranení).

Obžalovaný tvrdil, že už keď sa s poškodenou stretol v Europe, mala „červené bodky“ pod okom, modriny mala už aj v predchádzajúcom období, dokonca mu ich nechcela pri styku ukazovať, keď zhasínala svetlo v osobnom motorovom vozidle. Tiež poukazoval na to, že dňa 16. 03. 2019 mala pri fotodokumentácii poškodená už (modré) modriny, hoci znalec odstupňoval sfarbenie hematómov v znaleckom posudku (porovnaj strana 35 posudku, č. l. 447) a pár hodín po ich vzniku by mali byť len červené. Tvrdil teda, že poranenia poškodenej museli vzniknúť už skôr (ako pred dňom 15. 03. 2019).

K tomu súd uvádza, že obžalovaný si zle vysvetlil konštatovanie znalca MUDr. V. v znaleckom posudku, pretože znalec aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že sfarbenie hematómov je u každého rôzne, zvyčajne prechádza od červeného k modrému, ale v časovom vyjadrení môže začervenanie trvať do niekoľkých hodín a hneď prejsť do modrého, inokedy len kratší čas a modriny (modré zafarbenie) sa vytvorí krátko po vzniku zranenia (do pár hordín), čo je v posudku uvedené ako údaj 0 - 3 dni. Z uvedeného vyplýva, že skutočnosť, že poškodená v čase vypracovania fotodokumentácie jej zranení mala už viditeľné modriny, modré zafarbenie hematómov, vôbec nevyklučuje, že jej mohli vzniknúť práve v dôsledku fyzického útoku obžalovaným v čase po 15.24 h dňa 15. 03. 2019.

Znalec tiež konštatoval, že všetky poškodenou popísané a aj zistené zranenia časovo so skutkom súvisia, pričom súd nemá dôvod neuveriť záverom znaleckého posudku, keď v konaní o pravdivosti jeho záveroch nevznikli žiadne pochybnosti.

Obhajoba tvrdila, že ak poškodená cítila, že jej tečie krv, mala byť aj zistená prítomnosť jej krvi v aute, ale toto zistené nebolo. Z výpovede poškodenej však vyplýva, že táto krv cítila v ústach, to znamená, že išlo pravdepodobne o vnútorné krvácané poranenie, ktoré ona mohla pociťovať, objektívne však už bolo zistené len poranenie odreniny hornej pery s charakterom povrchového poranenia. Obžalovaný jej nerozťal peru, nevybil zuby či inak viditeľne neporušil kožu na tvárovej časti a ani na inej časti tela poškodenej, preto pre vyvodenie záveru o tom, že obžalovaný skutočne spôsobil poškodenú zranenia, nie je nevyhnutné aj zistenie o stopách krvi napr. v jeho aute.

Ďalej obhajoba namietala, že chýba mechanizmus vzniku zranení poškodenej vyšetrovacieho spisu však vyplýva, že išlo o krvácanie. Uvedené už síce bolo konštatované, ale opätovne súd pripomína, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný šoféroval ľavou rukou a práve svojou pravou rukou zaútočil na poškodenú, ktorá spočiatku sedela na mieste za vodičom, teda za obžalovaným, no následne, keďže obžalovaný počas jazdy si prezeral aj jej telefón, využívajúc pri tom násilie - keďže jej schmatol ruku, aby mohla svoj prst priložiť k dotykovej obrazovke jej mobilného telefónu a takto ho

odomknúť, a chytil ju aj za vlasy (pravá vlasatá časť a o tom svedčiace poranenie poškodenej), čím došlo k jej posunu na zadnom sedadle smerom vpred, a síce, že vôbec nebola opretá o zadné sedadlo a situovaná už bola k stredovému pásu vozidla, kde ju obžalovaný zrejme odstrčil či raz alebo dvakrát udrel (z výpovede znalca MUDr. V.) a v rýchlosti, akej išli po diaľnici do Zvolena, ju muselo odhodiť, čím sa udrela o sklo. Takýmto násilným posunom vzadu sediacej poškodenej došlo aj k poraneniu stehien a poraneniu v oblasti lopaty bedrovej kosti.

O poraneniach poškodenej ako aj o jej zlom psychickom a fyzickom stave svedčia aj svedecké výpovede C. V. a Bc. Y. V., ktorí ako zasahujúci príslušníci PZ, už v čase po ukončení páchania skutku, zhodne potvrdili, že poškodená „vyzerala strašne, zle, ledva chodila, ledva stála“, obžalovaný ešte aj vykrikoval, aj keď priamu agresiu nepopísali. Ak by mal zranenia poškodenej spôsobiť niekto iný ako obžalovaný, je nepravdepodobné, aby sa v čase policajného zásahu prejavili na poškodenej práve v takom rozsahu, ako to popisovali uvedení svedkovia. Súd nemal dôvod neuveriť ich výpovedi aj preto, že vzhľadom na ich povolenie (policajti) je možné prijať odôvodnený záver, že majú skúsenosti so zisťovaním podstatných okolností pri trestnej činnosti, vnímajú okolnosti videnej udalosti profesionálne a dokážu napr. posúdiť aj to, či zranenia, ktoré boli na poškodenej viditeľné vznikli dávno alebo sú dôsledkom bezprostredne predchádzajúceho konania, pri ktorom nemohol byť okrem obžalovaného nik iný. Súd teda nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal aj trestný čin ublíženia na zdraví.

Vyššie opísanými súvislosťami súd popísal vykonané dokazovanie vo vzťahu k jednotlivým trestným činom z hľadiska naplnenia znakov ich skutkových podstát. Každý vykonaný dôkaz preukazuje a potvrdzuje, že obžalovaný sa jedným konaním (skutkovým dejom, skutkom) dopustil rôznorodnej trestnej činnosti, pričom v súhrne týchto dôkazov možno nepochybne prijať záver, že obžalovaný násilím donútil poškodenú k súložiu v izbe na hoteli Residence na Donovaloch, zmocnil sa cudzieho motorového vozidla (služobné vozidlo poškodenej zn. Ford Focus) v úmysle prechodne ho používať (preparkovať ho), poškodenej bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, teda držal ju v jeho osobnom motorovom vozidle zn. BMW a tiež jej úmyselne ublížil na zdraví - spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali deväťdňovú práceneschopnosť.

***

Ak sa súd vyššie zmieňoval o nepravdivosti výpovede či vyjadreniach obžalovaného a o ich prispôsobovaní, súd uvádza, resp. v niektorých častiach pripomína:

Obžalovaný klamal, keď vypovedal o tom, či sa na hotelovej izbe sprchoval alebo nie. Možno ani neklamal úmyselne, len si nepamätal, ktorú z verzii jeho výpovede už súdu povedal. Na hlavnom pojednávaní dňa 09. 09. 2019 spontánne vypovedal, že do sprchy na izbe vstúpil okamžite. Pri vyjadreniach k vykonávaniu dôkazov na hlavnom pojednávaní dňa 15. 01. 2020 už tvrdil, že on sa nesprchoval (porovnaj výpoveď obžalovaného na str. 7 tohto odôvodnenia a vyjadrenie obžalovaného na str. 26 tohto odôvodnenia).

Vo vzťahu k šoférovaniu vozidla uvádzal, že je pravák, jeho obhajca už tvrdil, že obžalovaný je ľavák. Ale aby súd neopakoval, už uvedené konštatovanie sa nachádza na str. 29 odôvodnenia, na ktoré na tomto mieste súd už len odkazuje, pričom je možné, že pravou rukou obžalovaný zaútočil na poškodenú a ľavou rukou šoféroval. O posune sedadla vodiča smerom dozadu svedčí fotodokumentácia (č. l. 591 - 592), pričom tvrdenie obžalovaného, že sedadlo posunuli policajní technici, je absolútne neodôvodnené a je len účelovým tvrdením s cieľom zbaviť sa viny aj v prípade, ak dôkazy objektívne svedčia v jeho neprospech a jeho výpoveď nepotvrdzujú. O posunutom sedadle vodiča svedčí už prvá fotografia, kedy vozidlo obžalovaného bolo ešte uzavreté. Fotografia bola vyhotovená dňa 16. 03. 2019 o 03.23 h (zrejme pri otvorení CD nosiča), teda skutočne bezprostredne po vykonaní prvotných úkonov po obmedzení osobnej slobody obžalovaného. Asi len ťažko možno očakávať, že za takých okolností by príslušník PZ najprv posunul sedadlo vodiča, vozidlo zavrel a potom ho odfotografoval. Skutočne ide o absolútne nepravdivé domnienky obžalovaného.

O prispôsobovaní si výpovede svedčí aj konanie obžalovaného počas hlavného pojednávania, kedy viackrát uvádzal rozličné okolnosti, možno s cieľom zmiast'ť, ale skôr sa súdu javí, že ide o účelové konanie s cieľom zbaviť sa zodpovednosti. Dalo by sa povedať, že obžalovaný viackrát súd zavádzal, uvádzal množstvo informácií (doslova zakaždým vyprodukoval nejaké tvrdenie či priamo kládol podmienky, resp. otázky, aby sa niečo, čo povedal alebo nepovedal zistilo). Tiež nemal jasno ani v tom,

komu mala poškodená uviesť, že si z nej nemá obžalovaný robiť trhací kalendár, pretože na začiatku tvrdil, že išlo len o kamaráta L. Y. z Liptovského Mikuláša (ktorého nenavrhol vypočuť), po výpovedi svedka H. V., ktorý si na to sám spontánne spomenul, že mu to mala o obžalovanom poškodená povedať, už obžalovaný uviedol, že o trhacom kalendári sa vlastne poškodená vyjadrila pred oboma, aj pred L. Y. z Liptovského Mikuláša, aj pre H. V. z Ružomberka.

Tiež uviedol, že jedlo v McDonalde zakúpili po tom, čo sa vrátili zo Zvolena a keďže ho poškodená položila na zem, už ho nechcel, prišlo mu nechutné, tak jej navrhol, aby sa normálne navečerali, ale ona bola uplakaná, takže sa chcela namaľovať, lenže kozmetickú taštičku mala v aute, tak sa museli vrátiť do podzemného parkoviska. Obžalovaným uvedený dej je ale v rozpore s dokazovaním, pretože zo Zvolena sa obžalovaný s poškodenou vrátili do Európy v Banskej Bystrici (cca 18.26 h, č. l. 699), potom išli do McDonaldu (cca 19.52 h, č. l. 684 - 685), odkiaľ sa znova vrátili do Európy (cca 20.01 h, č. l. 700; a ešte raz aj o 20.46 h), aby až po tomto o 20.52 h vychádzal obžalovaný v aute poškodenej z podzemného parkoviska.

Obžalovaný navrhol vypočuť jeho príbuzných - matku, tetu a švagra a aj zamestnávateľku matky. Ide o bulharských štátnych príslušníkov, pričom súd zabezpečil aj prítomnosť tlmočnice. Obžalovaný počas výsluchu svedkyne A. E. (matky) namietal, že tlmočnica neprekladá správne a že svedkyňa nerozumie, čo sa jej súd pýta, preto nevie ani dobre odpovedať. Požiadal, aby mohol svedkyňu prekladať on, čo ale súd nepovolil. Na tento účel bola do konania pribratá tlmočnica, ktorá tlmočila otázky a odpovede tak, ako boli položené a zodpovedané. Nie je prípustné, aby výpoveď svedka v bulharskom jazyku dopĺňal obžalovaný v slovenskom jazyku.

Svedkyňa však nedokázala vysvetliť, ako (akým spôsobom) ju mohla kontaktovať poškodená v roku 2019, keď už v roku 2018 toto číslo zablokovala, aby nemohla prijímať hovory či správy zo slovenského telefónneho čísla, o ktorom svedkyňa bez pochyb hovorila, že patrí poškodenej M.. Navyše uviedla, že poškodená ju mala kontaktovať už v marci alebo apríli 2018, avšak obžalovaný začal vzťah s poškodenou až v máji 2018, na čo obžalovaný vo vyjadrení reagoval, že mama si len nepamätá dátumy. Takisto nevedela vysvetliť, ako s istotou vedela, že ide vždy o poškodenú, keď ju nikdy predtým nevidela, ako vedela, že slovenské (pre svedkyňu neznáme) telefónne číslo patrí práve poškodenej; až po vysvetlení uviedla, že to nevie garantovať. Svedkyňa, hoci vypovedala spontánne, nehovorila v logických a časových súvislostiach. Na doplňujúce otázky nedokázala zodpovedať bez toho, aby nevznikli ďalšie rozpory v jej výpovedi. Tiež uviedla, že cez videohovor videla poškodenú a bola pri ňom prítomná jej zamestnávateľka P. P. Y.. Matka obžalovaného nevypovedala o tom, že by ju mala poškodená telefonicky kontaktovať aj v prítomnosti sestry L. K. - V., dokonca táto svedkyňa zasa uviedla, že poškodená si zrejme zmýlila matku obžalovaného A. E. s ňou, lebo sú sestry a sa veľmi podobajú. Súdu ale potom nie je zrejmé, ako si ich poškodená mohla zmýliť, keď fyzicky videla len matku obžalovaného (nie jeho tetu) a to až dňa 29. 03. 2019 (za prítomnosti svedkyne P. P. Y.), kedy volali cez videohovor. Samotná poškodená pripustila len jeden videohovor, nie dva. Takže minimálne svedkyňa A. E. a L. K. - V. nevypovedali pravdu.

Svedkyňa tiež E. vypovedala, že poškodená poslala fotku ich malej dcéry v perinke. Išlo však o malú R. (dcéru sestry a švagra E.), nie o U. (dcéru obžalovaného), napriek tomu obžalovaný uviedol, že si poškodená mala vyhľadať fotku v ružomerskej pôrodnici a túto zaslať jeho matke, čo je dosť nezrozumiteľné vyjadrenie, pretože je evidentné, že obaja nehovorili o tom istom dieťati. Navyše U. sa narodila dávno predtým, ako sa obžalovaný spoznal s poškodenou.

Svedkyne E. a Y. sa nezhodli ani na tom, čo mala poškodená pri videohovore oblečené, či bielu blúzku alebo biely župan. Svedkyňa E. uviedla, že si poškodená skryla tvár, no svedkyňa Y. uviedla, že poškodená nemala na tvári žiadne zranenia. Jedna tvrdila, že videohovor trval len niekoľko sekúnd, druhá, že určite dlhšie.

Ani matka obžalovaného, ani jeho švagor nevysvetlili, ako sa dostala poškodená k ich telefónnemu číslu, resp. ako ho oni mali k dispozícii vediac, že slovenské telefónne číslo patrí práve M. V. (a nie napr. jeho družke R. V.), keď obaja zhodne uviedli, že jediné slovenské telefónne číslo, ktoré mali, patrilo obžalovanému.

Obžalovaný ďalej namietal, že svedok J. nemal povedať, že s poškodenou dňa 15. 03. 2019 konkrétne jedli a že tlmočnica zle preložila jeho výpoveď, avšak tlmočnica sa znova svedka opýtala, čo povedal

a svedok potvrdil, že mu obžalovaný povedal, že akurát s poškodenou jedia, to sa však obžalovanému nehodilo do jeho výpovede, ktorú prezentoval pred súdom.

Svedok J. uviedol, že po slovensky nevie, resp. len trošku, avšak správu, ktorú mu mala poškodená poslať v slovenčine celkom pochopil, dokonca si jej obsah zapamätal a pred súdom ho aj reprodukoval (celkom presne). Správa sa nezachovala, lebo bola napísaná prostredníctvom tajného četu, ktorý sa sám zmaže. Tiež uviedol, že fotky s poškodenou mu posielal obžalovaný a neskôr ich už mala posilať aj poškodená, avšak iné ako obžalovaného telefónne číslo nemal. Ďalej povedal, že cez tento tajný čet mu poškodená poslala aj nejaké fotky, na ktorých bola s obžalovaným v objatí, a vie, že to bola poškodená už na prvé vzhliadnutie, hoci si ich nestihol otvoriť a stiahnuť.

Súd má vážne pochybnosti o úplnej pravdivosti svedeckých výpovedí bulharských štátnych príslušníkov (s výnimkou tých častí, ktoré poškodená potvrdila) a má dojem, že na výpoveď boli pripravovaní, o čom napr. svedčí aj vyjadrenie obžalovaného k výpovedi jeho matky, keď uviedol, že matka sa pomýlila pri jednej fotke, na ktorej hral na klavíri a stála pri ňom poškodená, táto bola z Auparku, nie z kostola a hral na piame, nie na klavíri.

Navyše ani jeden z týchto svedkov nemohol mať vedomosti o okolnostiach týkajúcich sa skutku, mohli len vypovedať o sprostredkovaných informáciách, ktoré mali na základe rôznych komunikácií. Je však isté, že ich obsah bol zle pochopený, pretože okrem P. P. Y. ani jeden z rodinných príslušníkov nevie po anglicky a po anglicky nevie dobre ani poškodená. Z ich komunikácie vyplývalo, že komunikovali rôznymi jazykmi, naozaj aj za pomoci webového prekladača. Význam vety, ktorú každý z nich asi mienil povedať inak (vyjadrujúc pocity či názory vo vlastnom jazyku), je v konečnom dôsledku skreslený, neobjektívny. Ak by mal súd úplne analyzovať aj výpovede týchto svedkov, musel by konštatovať, že ani tie nie sú výlučne len v jeho prospech v tomto konaní, pretože z nich napr. nevyplývalo, že nevytrhol poškodenej chumáč vlasov, že ju nezbil, že ju neznásilnil, že nepodvádzal svoju partnerku, že neoprávnene nepoužíval cudzie motorové vozidlo, že poškodenú nedonútil nastúpiť do jeho auta atď.

Súd nesúhlasí s názorom obhajoby, že nevykonala žiadne dôkazy slúžiace v jeho prospech, ale len tie v jeho neprospech. Dôkazná situácia vyplývala predovšetkým z neodkladných úkonov, ktoré boli vykonané bezprostredne po skutku (obhliadky miesta činu, prehliadky tela, zaistenie stôp, lekárske vyšetrenie) a na ktoré neskôr nadväzovalo aj znalecké dokazovanie. Obžalovaný mal napr. možnosť sprístupniť svoje mobilné telefóny, no zabudol heslo - PIN kód k SIM karte [porovnaj znalecký posudok č. 14/2019 zo dňa 01. 06. 2019 vypracovaný Ing. R. T., PhD. (č. I. 224 - 247)] a tiež ho zabudol aj pre prístup k svoju notebooku, avšak na hlavnom pojednávaní dňa 15. 01. 2020 už bol ochotný si asi na neho spomenúť, keď ponúkol možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom. Tiež vyšetrovateľovi ponúkol komunikáciu (č. I. 500 - 523), ktorá mapuje lepšie obdobie ich vzťahu, čo súd nerozporuje, pretože evidentne v ich vzťahu také obdobie bolo, avšak sa netýka samotného skutku. Tiež sa skutku netýka ani ďalšia komunikácia, ktorú predložil. Obhajoba navrhla vypočuť aj pracovníkov SBS v hoteli Residence, avšak vysvitlo, že by ich výpovede boli v jeho neprospech. Obžalovaný teda evidentne vyčerpal možnosti dôkazov slúžiacich v jeho prospech a aj ich (čiastočným) vykonaním nedokázal zvrátiť dôkaznú situáciu, ktorá je v jeho neprospech.

Obhajoba tiež tvrdila, že lístok s prosbou o pomoc nebol podrobený znaleckému skúmaniu, nie je jasný jeho „pôvod“ a ani to, ako ho mohla poškodená napísať a aj to, že ho určite nepísala v strese. Z kamerového záznamu z hotela Residence (č. I. 687 - 693) vyplýva, že obžalovaný na recepciu prichádza o 22:12:07 h a s poškodenou sa vracia o 22:23:56 h. Poškodená teda sedela pred hotelom v jeho aute asi desať minút, za ktorý čas napísala štrnásť slov so štyrmi výkričníkmi. Ide o potvrdenie o platbe platobnou kartou v Tesco. Tiež je na lístku aj „stopa“ v podobe rozpisovania pera. Súd nedisponuje odbornými znalosťami a nevie posúdiť, či ide o úhľadné písmo poškodenej, či lístok napísala v strese alebo nie. Má však vedomosť a znalosť o obsahu znaleckého posudku Mgr. U. Č. a tiež o jej výpovedi, kde sa vyjadrila ku konaniu poškodenej a tiež k tomu, že jej výpoveď je vierohodná, jej správanie sa aj v čase skutku je zo psychologického hľadiska úplne zrozumiteľné. V tom čase už bola pokojná, lebo mala napísaný lístok, ktorý inak zrejme náhodne našla v aute, kde bolo tých lístkov viac (porovnaj fotodokumentáciu, č. I. 591). Poškodená neodbehla kúpiť niečo do obchodu, aby mala k dispozícii lístok, ona ho objavila v aute a evidentne urobila prvé, čo ju napadlo - požiadala o pomoc. O jej privolanie sa už pri tom snažila skôr, keď vytočila na mobile obžalovaného číslo tiesňovej linky. Poškodená teda hľadala spôsob, plán, ako celú situáciu skončiť.

Obžalovaný popieral aj komunikáciu zachytenú v znaleckom posudku č. 15/2019 zo dňa 20. 06. 2019 vypracovaný Ing. R. T., PhD. (č. I. 330 - 376) tvrdiac, že nie je taký poetik, resp. že nepoužíva až také hanlivé slová (nadávky), ale v jeho vlastnej výpovedi mu cudzie neboli. Dokonca uviedol, že si poškodená mohla tie správy z jeho mobilu poslať sama, a to v čase, keď ho mala v deň 15. 03. 2019 k dispozícii (počas jazdy v aute).

***

Súd pri určení viny a právnej kvalifikácie daného skutku spáchaného obžalovaným vychádzal z vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe.

Súd mal za preukázané, že obžalovaný po tom, ako sa s poškodenou stretli dňa 15. 03. 2019 v Europa Shopping Centre v Banskej Bystrici, kde boli spolu v kaviarni, ju pri odchode z tohto obchodného centra okolo 18.27 h donútil nastúpiť do jeho osobného motorového vozidla zn. BMW, ktorým ju najprv viezol do Zvolena, počas cesty tam ju fyzicky napádal (ubližoval na zdraví), verbálne ju urážal, pritom jej ešte stihol zobrať jej mobilný telefón odomykajúci sa za použitia odtlačku prsta majiteľa - poškodenej, prezerat' si ho, čo ešte u neho vystupňovalo hnev, vrátili sa najprv do podzemného parkoviska obchodného centra v Banskej Bystrici, odkiaľ išli do McDonaldu, znova dvakrát do podzemného parkoviska, kde pred deviatou hodinou večer obžalovaný bez povolenia poškodenej použije jej služobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, aby ho preparkoval (neoprávnene užívanie cudzieho motorového prostriedku), odkiaľ z horného parkoviska ju vezie na Donovaly, po celý čas bez možnosti úniku (obmedzuje jej osobnú slobodu), aby ju nakoniec na hotelovej izbe prinútil k súložiu, po tom, čo bol k nej agresívny, fyzicky ju napadol, a v dôsledku čoho v podstate zneužil jej bezbrannosť, využit'úc stav, ktorý predtým sám navodil (znáslnil poškodenú).

Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný s poškodenou mali neharmonický, nerovný vzťah, sčasti založený na klamstvách, ale tiež milujúci, nežný, v závislosti od situácie. Kým obžalovaný svoju družku podvádzal, o čom zrejme nevedela, manžel poškodenej neveru odhalil. Poškodená obžalovaného bezhranične milovala, prejavoval jej nežnosti, ale aj sa nahneval, aj jej vyčítal, aj jej zakazoval, prikazoval, v dôsledku čoho mala z neho strach. Obžalovaný sa s poškodenou rozchádzali, ale následne dávali dokopy, užívali si milenecký vzťah naplno. V takejto ambivalencii sa však dlho pokračovať zrejme nedalo a keď sa obaja nedokázali rozumne rozísť, lebo stále ich to k sebe ťahalo, dospelo to až do štádia, kedy sa obžalovaný dopustil protiprávneho konania vo vzťahu k poškodenej, ktorý bol taký intenzívny, že hľadala riešenie, hľadala pomoc a toto aj našla v podobe prosby o pomoc, ktorú si všimla recepčná H. F. a ktorá aj privolala policajtov, vylákala obžalovaného z hotelovej izby. Ten prišiel, nič netušiaci, preparkovať svoje vozidlo, avšak aj s poškodenou, oblečenou v župane, v hotelových papučkách, hoci vonku bol ešte sneh. Poškodená vyzerala zle, policajti V. E. V. zasiahli, oboch oddelili a informatívnym preverovaním zistili, že poškodenú obžalovaný znáslnil a keďže mala na tvári viditeľné zranenie, aj jej ublížil. Najavo vyšli aj okolnosti týkajúce sa ich stretnutia a cesty a tiež to, že počas toho obžalovaný poškodenej nedovolil z jeho auta vystúpiť, radšej aj jej auto neoprávnene preparkoval, aby náhodou neušla. Obžalovaný sa zrejme spoliehal alebo si myslel, že keď sa s poškodenou stretávajú, aby súložili, nebude jej to prekážať, aj keď budú súložiť za takýchto okolností, nedbal na jej nesúhlas, na jej nevôľu, na jej odtlačkanie, lebo mala byť vzrušená (bola vlhká, čo je podľa neho znakom toho, že chcela sex).

Obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože chápal, že koná v rozpore so zákonom, napriek tomu tak konať chcel. Nie je žiadnym „ospravedlnením“ jeho konania a ani jeho úmyslu, že podľa neho „je Slovensko konzervatívna krajina“, že je temperamentnejší. Sám opakovane pripomínal, že na Slovensku žije 9 rokov, podniká tu, má tu rodinu - dcéru. Podľa názoru súdu mal teda dostatok času ale najmä vôľu stať sa obyvateľom Slovenska, v dôsledku čoho ale musel tiež prijať a osvojiť si aj zákony. Práva chránené Trestným zákonom sú na Slovensku určite tie isté ako v Bulharsku, lebo určite aj tu, aj tam má každý právo na ochranu pred zásahom do života, zdravia, majetku či právo slobodne sa rozhodovať o pohlavnom živote. Ak sú obžalovanému známe predpisy súvisiace s jeho podnikateľskými aktivitami, musia mu byť známe aj trestnoprávne predpisy, o to viac, ak s nimi už (nepriaznivú) skúsenosť má. Niet preto pochyb, že sa obžalovaný z hľadiska subjektívnej stránky dopustil úmyselného konania v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Zhodnotiac vyššie uvedené, bez pochyb vyplynulo, že obžalovaný z hľadiska objektívnej stránky konal tak, že násilím donútil ženu k súložiu a zmocnil sa cudzieho motorového vozidla v úmysle prechodne ho používať a taký čin spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty (všeobecná hodnota osobného motorového vozidla zn. Ford Focus bola ku dňu 15. 03. 2019 vo výške 10 421,00 Eur; najmenej desaťnásobok malej škody vo výške 266,00 Eur) a inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a inému úmyselne ublížil na zdraví. Obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty a dopustil sa zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona (s poukazom na § 125 ods. 1 Trestného zákona), s prečinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, zo spáchania ktorých ho aj súd uznal vinným, pretože neboli zistené ani okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť (nepříčetnosť).

III.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný bol doteraz dvakrát trestne stíhaný. Rozhodnutím Okresnej prokuratúry Ružomberok sp. zn. 2Pv 77/13 bol schválený zmier pre prečin poškodzovania cudzej veci. Druhýkrát bol obžalovaný trestne stíhaný a aj odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. n. 1T/28/2017 zo dňa 03. 05. 2017 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 4 (štyroch) rokov, počas ktorej sa má obžalovaný podrobovať aj dohľadu probačného a mediačného úradníka.

Priestupkovo postihnutý bol obžalovaný deväťkrát, jednalo sa o priestupky na úseku cestnej premávky, ukončené uložením blokovkej pokuty.

Mesto Ružomberok, v ktorom má nahlásený trvalý pobyt (povolený pobyt cudzinca), zaznamenalo jeden priestupok v doprave vyriešený blokovou pokutou. Iné okolnosti mestu nie sú známe.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Na druhej strane obžalovanému príťažovali dve okolnosti - spáchal viac trestných činov a bol v minulosti odsúdený.

Pretože skutok, ktorý je úmyselným trestným činom, obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, musel súd ukladať nepodmienený trest odňatia slobody v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa § 41 ods. 1 prvá veta Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Okrem toho musel súd vziať do úvahy aj predchádzajúce odsúdenie za zločin, preto aplikoval aj ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Poznajúc uvedené, najprísnejšie trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil, je trestný čin znásilnenia s trestnou sadzbou od 5 rokov do 10 rokov. Súd aplikoval zvýšenie dolnej hranice o polovicu pri opätovnom spáchaní zločinu (prevahu príťažujúcich okolností už neaplikoval) a pri svojich úvahách o výške trestu musel vychádzať trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v rozmedzí od 7 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného neprichádzalo do úvahy mimoriadne znížene trestu, zároveň súd považuje trest, ktorý možno uložiť v rámci upravenej trestnej sadzby za spravodlivý, nie za neprímeraný. Keďže obžalovaný spáchal celkom štyri trestné činy, z toho dva násilným spôsobom (ublíženie na zdraví a znásilnenie), pričom jedným tiež bránil poškodenú v osobnej slobode a dopustil sa aj majetkovej

trestnej činnosti, súd uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 6 mesiacov, čo je trest pod polovicou trestnej sadzby, v ktorej bolo možné obžalovanému trest ukladať.

Súd obžalovaného vzhľadom na charakter a druh súčasnej prejednávanej trestnej činnosti ako aj s prihliadnutím na predchádzajúcu (tiež závažnú násilnú) trestnú činnosť pre výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 48 ods. 4 Trestného zákona.

Hoci je obžalovaný občanom členského štátu Európskej únie, súd mu uložil aj trest vyhostenia v trvaní 5 rokov, pretože obžalovaný predstavuje hrozbu pre verejný poriadok. Súd pri ukladaní tohto trestu vzal opätovne do úvahy spôsob a druh po sebe spáchanej (aj) násilnej trestnej činnosti, pričom svojím protiprávnym konaním obžalovaný vždy ohrozil a porušil právo iného na život a zdravie, ktoré je Trestným zákonom chránené už prvou hlavou osobitnej časti zákona. Následne porušil i práva chránené druhou hlavou osobitnej časti zákona, teda právo na slobodný pohyb a právo ženy rozhodovať o jej intímnom živote. Súčasne s tým páchal aj majetkovú trestnú činnosť (raz ukončenú aj uzavretím zmluvy) a aj trestnú činnosť zameranú proti dodržiavaniu verejného poriadku (nebezpečné vyhrážanie a výtržníctvo). Je nutné konštatovať, že aj v trestnej veci, z ktorej odsúdenia mu plynie skúšobná doba, sa dňa 21. 08. 2016 v Ružomberku dopustil konania, ktorým jednému poškodenému spôsobil zranenia v podobe pomliaždenia tváre, zlomeninu nosných kostí, krvácanie do nosnej prepážky, pomliaždenie očnej gule a tkanív očnice a druhému poškodenému spôsobil bodné zranenie nožom do oblasti ľavej časti hrudníka s prienikom do pohrudničnej dutiny. V krátkom čase (ani nie s odstupom troch rokov) sa obžalovaný opakovane dopustil páchania závažnej násilnej trestnej činnosti (útok nožom, znásilnenie, fyzický útok), pričom od páchania trestnej činnosti ho neodradilo ani predchádzajúce podmienené odsúdenie. Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/28/2017 vyplynulo, že obžalovaný je držiteľom samonabíjacej pištole zn. GLOCK 17 GEN. 4. Vzhľadom na to je dôvodné aj uloženie trestu vyhostenia.

Poškodená M. V. si v konaní riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, ktorý vyčíslila vo výške 477,00 Eur v zmysle záverov znaleckého posudku č. 15/2019 vypracovaného MUDr. Y. V., t. j. 25 bodov x 19,08 Eur (výška bolestného v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov v spojení opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S05091-OL-2018 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2018, zverejnené v Zbierke zákonov pod č. 30/2018).

Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. si v konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 47,90 Eur, čo predstavuje úhradu za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenej Terézii Kozovej v súvislosti so skutkom zo dňa 15. 03. 2019.

Na zaplatenie uvedenej škody zaviazal súd v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu senát súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.